

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا

دَعَا فَلَيْسَتْ جَبُوبًا لِي وَلِيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ [البقره: 186]

[او کله چې زما بنده گان زما په اړه درنه پوښتنه وکړي (نو ورته ووايه) ، يقيناً زه (ورته) نږدي يم ، د دعا کوونکي دعا قبولم کله چې له ما نه دعا غواړي، پس دوی دې زما حکم ومني، او پر ما د ايمان راوړي، د دې لپاره چې سمه لار ومومي .]

مسنونې دعاگانې

Ketabton.com

له هر ډول دینوي او اروې ، لحنو او بدبختیو نه - نجات او نلر ډول ښینيو او نیکبختیو ته د رسیدو په زړه پورې مسنونه دعاگانې

شیخ د. سعید بن علی بن وهب القحطاني رحمه الله

الدعا من الكتاب و السنة

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهِ وَأَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، أما بعد :

الدعا من الكتاب و السنة د مشهور نړيوال متواضع عالم د . سعيد بن علي بن وهب القحطاني رحمه الله په گوتو ليکلی شوي مبارکه رساله ده . دغه ارزښتناکه رساله په هغو زړه راښکونکو اذکارو او دعاگانو مشتمله ده چه د الله رب العزت په خواږه کلام قرآن کریم او د رسول الله صلی الله علیه وسلم په مبارکو صحیحو احادیثو کې یې یادونه شوې ، دا دعاوې په حقیقت کې د الله عزوجل د قدرمنو رسولانو په ژبو جاري شوي مبارک الفاظ دي چه له خپل رب سره یې پرې راز او نیاز کړی ، د الله رب العزت په درگاه کې د خوښې او قبولیت جوگه شوي او زمونږ رب د رسول الله صلی الله علیه وسلم له امت سره د مینه پار هغه مبارک ته وحی کړي او پوره امانتداری تر مونږه رارسیدلي ، په دې دعاگانو کې له الله رب العزت نه د دنیا او آخرت ، له ټولو بدیو او بدبختیو نه د پناه او ټولو ښیگنو او نیکبختیو ته د رسیدو یادونه شوې ، دې کوچنی رساله کې د هغو مبارکو دعاگانو یادونه هم شوې چه رسول الله صلی الله علیه وسلم "اسم اعظم" ورته ویلي او په ویلو یې د بنده هر ډول دعا قبلېږي .

د حج او عمرې فریضه له خپل رب سره د راز او نیاز بهترینه موقع وي ، د شپې د تهجدو لمونځونو د رکعتونو ترمنځ وقفې، په طوافونو کې د بیت الله له ښکلې منظر سره خوا کې ، د صفا او مروه په تگ و راتگ کې داسې دعاگانو ته ستر ضرورت احساسیږي ، له نیکه مرغه دغه مبارکې دعاگانې راته یو مسلمان ورور د عمرې په مبارک سفر کې ډالۍ کړي ، لدې دعاگانو سره مې الحمد لله د عمرې سفر له خوندونو او خاطرو ډک وو هملته مې له ځان سره فیصله وکړه چه دا دعاگانې به ان شالله پښتو ته ژباړم او له خپلو گرانو وطنوالو سره به یې شریکوم .

دا چه ددعا په معنا پوهیدل د توجه ، حضور ، خشوع او قبلیدو لپاره اړین وي نو د همدې لپاره له دعا وو سره پښتو ژباړه هم لیکل شوې . دغه دعاگانې په ناسته ، ولاړه ، سفر ، شپه ، ورځ ... هر ځای او وخت کې لوستل کیدی شي ، که په هغو وختونو او ځایونو کې چه د رسول الله صلی الله علیه وسلم په مبارکو احادیثو کې یې یادونه شوې ولوستل شي نو د قبلیدو او اجر امکانات به یې لا نور هم پسې زیات شي .

د رسول الله صلی الله علیه وسلم د حدیث مطلب دی چه که کوم مسلمان د یوه نیک کار په خپرولو کې ونډه واخلي الله عزوجل به یې د جوړونکي هومره اجر ورکړي ، له خپلو مسلمانو ورونو خویندو مې هیله ده چه ددې عظیمو دعاگانو په خپرولو کې که هغه په سافت شکل (انټرنیټي صفحاتو ، مایلونو ، کمپیوټرونو ..) او که په چاپي شکل وي برخه واخلي له یوې خوا به مو گرانو وطنوالو ته دغه ارزښتناکې دعاگانې ورسپړي له بلې خوا به مو د خپل رب رضایت او ستر اجر ترلاسه کړی وي .

الله د مونږ او تاسو ټولو ته د خپلې ریښتینې بنده گۍ توفیق ، له فتنو نه د نجات عزتمند ژوند ، او د مؤمنانو مرگ نصیب کړي ، الله د مونږ د قیامت په ورځ په هغه ټولي کې راپاخوي له کوم نه چه راضي وي . آمین

نصرت الله امین

کابل افغانستان (۶/۲۲/۱۴۰۰ ه ش)

برېښنالیک : pakhtotafseer.quran@gmail.com

دعا او اذکار

دعا له الله جل جلاله سره د انسانانو د ارتباط له مهمو وسایلو شمیرل کیږي ، له الله سره نږدیوالی او راز و نیاز د هر عبادت روح گڼل کیږي . دعا هغه وخت قبلیدو ته نږدي کیږي چه ایمان او اخلاص ورسره مل وي او دعا کونکی د الله د اوامرو منونکی جوړ شي او زړه له تله د خپلې دعا په قبلیدو باور ولري . د هر چا دعا ، په هر ځای ، هر وخت او زمان کې چه الله وغواړي قبلېږي .

که د دعا مسئله ته لږ څیر شو نو څرگنده به شي چه ټول موجودات له الله جل جلاله سره راز او نیاز لري او خپلې غوښتنې ترې غواړي . الله جل جلاله په قرآن کریم کې فرمایي :

﴿ يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ..... ﴾ سوره رحمن، آیه: 29.

[په اسمانونو او ځمکو کې چه هر څوک دي ، خپلې اړتیاوې له همغه (الله) څخه غواړي ...]

هیڅ مسلمان د دعا له رواني ، اجتماعي او تربیتي اغیزو بې خبره نه دی ځکه انسان د خپلې ارادې د قوي کولو او د خپلو پریشانو د لرې کولو لپاره یوه قوي ملاتړ ته ضرورت لري تر څو ورسره مرسته وکړي چه هغه هماغه د الله پاک مهربانه ذات دی . دعا د انسان په زړه کې د هیلو ډیوې بلوي . انسان د دعا او اذکارو په واسطه د الله د فیوضاتو د ترلاسته کولو لا زیاته وړتیا لاس ته راوړي او زړه او روح یې له خپل رب سره نږدې اړیکه پیدا کوي .

د ذکر او دعا اهمیت او فضایل :

د ذکر او دعا د فضائلو او اهمیت په اړه په قرآن کریم او مبارکو احادیثو کې ډیره یادونه شوې دلته به د هغو له جملې څو نمونې د لوستونکو لپاره وړاندې کړو .

الله جل جلاله په خپل مبارک کلام کې فرمایي :

﴿ بَيِّنَاتٍ آذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا أَسْمُهُ وَيُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٨﴾ رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٩﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٦-٣٨﴾ البقره

[په هغو کورونو (جوماتونو) کې چې الله حکم کړی دی چې پورته دې کړل شي او په دغو کې دې د ده نوم یاد شي او په دغو (جوماتونو) کې د هغه پاکي بیانوي، د ورځې په شروع کې او د ورځې په اخر کې . (داسې) سړي چې د الله له ذکر او لمونځ قایمولو او د زکات اداکولو نه یې نه تجارت غافله کوي او نه اخیستل خرڅول، دوی له هغې ورځې نه وېرېږي چې په هغې کې به زړونه او سترگې اوږي راوړي . د دې لپاره چې الله دوی ته بدله ورکړي ډېره ښکلې بدله د هغو عملونو چې دوی کړي دي او دوی ته له خپل فضل اضافه وکړي او الله چا ته چې وغواړي، یې له حسابه رزق ورکوي .]

همدارنگه الله رب العزت فرمایي :

﴿ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾ بقره:

(او کله چې زما بنده گان زما په اړه درنه پوښتنه وکړي (نو ورته ووايه) ، يقيناً زه (ورته) نږدي يم، د دعا کونکي دعا قبلوم کله چې له ما نه دعا غواړي، پس دوی دې زما حکم ومني، او پر ما دې ایمان راوړي، د دې لپاره چې سمه لار ومومي) .

د پورتنی آیت د شان نزول باره کې مفسیرین فرمایي چه د آیت له هغه وروسته نازل شو کله چه یوه صحابي له رسول الله صلی الله علیه وسلم نه وپوښتل چه که الله لرې وي په لوړ آواز ترې دعا وغواړو ، نو الله مسلمانان یې پوهه کړل چه الله تاسو ته نږدي دی نو په ورو ترې دعا وغواړی .

له رسول الله صلى الله عليه وسلم نه د دعا په اړه ډير احاديث نقل شوي د هغو له جملې نه امام ترمذی له حضرت انس رضی الله عنه نه نقل کوي چه فرمايي : «الدعاء مخ العبادة». (دعا د عبادت مغز دی) . له نعمان بن بشير رضی الله عنه نه روايت دی چه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي : «الدعاء هو العبادة». (دعا هماغه عبادت دی) . له حضرت علي رضی الله عنه نه پدې الفاظو روايت دی «الدعاء سلاح المؤمن وعماد الدين ونور السموات والأرض» (دعا د مؤمن وسله، د دين ستون او د اسمانونو او ځمکو رڼايي ده) . همدارنگه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي : «أَلَا أُبَيِّتُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ، وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِيكِكُمْ، وَأَرْفَعَهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ، وَخَيْرٌ لَّكُمْ مِنَ الْذَّهَبِ وَالْوَرِقِ، وَخَيْرٌ لَّكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟ قَالُوا بَلَى. قَالَ: ذُكِرَ اللهُ تَعَالَى» (1).

(آيا تاسو له تر ټولو ښه عمل څخه خبر نه كړم ، چه څښتن ته مو تر ټولو سپيڅلى دى ، له هر څه نه زيات ستاسو د درجو لوړونكى دى ، او تاسو لپاره د سرو او سپينو زرو د خيرات له وركړې نه ډير اجر لري ، او تاسو ته لدې هم بهتره دى چه له دښمن سره مخامخ شى تاسو د هغوى غاړې ووهى او يا هغوى ستاسو غاړې ووهي ؟ (صحابه كرامو) وويل : هو) هغه عمل راته وښايه) ، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايل : هغه د الله تعالى ذكر دى .

رسول الله ﷺ د دعا په اړه فرمايلي : ((لَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَمَ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى مِنَ الدُّعَاءِ)) ترمذی باب الدعوات .

د الله په نزد تر دعا بل عزتمند څه نشته .

هر مسلمان بايد د خپلې دعا د قبلیدو په اړه له الله نه هیله او امید ولري او پدې باور ولري چه الله ډير مهربانه د سترو خزانو څښتن او سخي ذات دى .

رسول الله ﷺ فرمايلي :

((إِنَّ رَبَّكُمْ تَبَارَكَ وَتَعَالَى حَيٌّ كَرِيمٌ يَسْتَحْيِي مَنْ عَبَدَهُ إِذَا رَفَعَ يَدَيْهِ إِلَيْهِ أَنْ يَرُدَّهُمَا صِفْرًا [خَائِبَتَيْنِ]))

په تحقيق سره ستاسو رب حياناكه او ډير سخي ذات دى ، كله چه يو بنده ورته د دعا لپاره دواړه لاسونه اوچت كړي لدې نه يې حيا راځي چه بيرته يې ورته خالي واپس كړي .

دعا د تقدير او برخليک د بدلون سبب گرځي :

رسول الله ﷺ فرمايلي : ((لَا يَرُدُّ الْقَضَاءَ إِلَّا الدُّعَاءُ، وَلَا يَزِيدُ فِي الْعُمُرِ إِلَّا الْبُرُّ))

هيڅ څه قضا او برخليک نه راگرځوي مگر دعا . او هيڅ څه په عمر کې زياتوالی نه راوولي مگر نيكي .

د دعا د قبلیدو شايط :

دعا کونکی باید دا عقیده ولري چه د دعا قبلونکی يواځې د الله قادر ذات دى چه شريك نه لري ، دعا کونکی باید د دعا په وخت کې خپل نيت صفا كړي ، د زړه له تله په پوره توجه سره دعا وغواړي ځكه الله د غافل زړه دعا نه قبلوي ، همدارنگه دعا کونكي ته اړينه ده چه خپل خوراک له حلالو وگرځوي . ددې ترڅنگ باید دعا کونکی د خپلې دعا د قبولیت په اړه له عجلې کار وانخلي او ناامیده نه شي . رسول الله صلى الله عليه وسلم په يوه مبارک حديث کې فرمايي :

عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال: «تستجاب لأحدكم ما لم يعجل يقول: قد دعوت ربي فلم يستجب لي» (متفق عليه)

¹ - الترمذی 459/5، وابن ماجه 1245/2 ونگا: صحيح ابن ماجه 316/2 وصحيح الترمذی 139/3.

[له ابوهريرة رضى الله عنه نه روايت دى چه رسول الله صلى الله وسلم وفرمايل : ستاسو د هر يوه دعا قبليري تر خو وارخطايى ونكړي هغه داسې چه ووايى : ما له خپل رب نه دعا وغوښته خو راته قبوله يې نه كړه .] .

په بل حديث كې راخي چه :

عن عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَا عَلَيَّ الْأَرْضُ مُسْلِمٌ يَدْعُو اللَّهَ بِدَعْوَةٍ إِلَّا آتَاهُ اللَّهُ إِيَّاهَا أَوْ صَرَفَ عَنْهُ مِنَ السُّوءِ مِثْلَهَا مَا لَمْ يَدْعُ بِمَائِمٍ أَوْ قَطِيعَةٍ رَحِمٍ». فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: إِذَا نُكِّرَ. قَالَ: «اللَّهُ أَكْثَرُ». رواه الترمذي وقال: حديث حسن. ورواه الحاكم من رواية أبي سعيد وزاد فيه: «أَوْ يُدَخَّرُ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلَهَا».

[له حضرت عبادت بن ثابت رضى الله عنه نه روايت دى چه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي : د ځمكې پر مخ به داسې مسلمان نه وي چه الله جل جلاله نه يوه دعا وغواړي مگر دا چه الله يې قبوله كړي ، يا ترينه همداسي يوه بدې لري كړي ، پدې شرط چه په دعا كې يې هدف گناه او يا د خپلوى پريكون نه وي . نو د يوه قوم سړي وويل چه داسې ده نو ډيرې دعاوې به غواړو ، رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته وفرمايل : چه د الله احسان ستاسو له دعاوو نه ډير دى . د حاكم په روايت كې ورسره زياتوي چه (همداسې يوه ښيگڼه به ورته د قيامت د ورځې لپاره ذخيره كړي)]

هغه وختونه چه دعا پكې ډيره قبليري :

هغه وختونه چه دعا پكې ډيره قبليري او د رسول الله صلى الله عليه وسلم په مباركو احاديثو كې يادونه شوې په دې ډول دي . د سحري وخت (د شپه وروستى برخه)¹ ، له فرض لمانځه نه وروسته² ، د آذان او اقامت ترمنځ وخت³ ، د سجده په حالت كې⁴ ، د جمعه د ورځې په مازديگر كې⁵ ، د قدر په شپه كې⁶ ، د زمزم د اوبو د څښناك په وخت كې⁷ ، د عرفه په ورځې (د ذالحجه په نهمه نيټه)⁸ ، د چرگ د بانگ په وخت كې⁹ ، د روژې مباركې په ټوله مياشت كې¹⁰ له دښمن سره د مخامخ كيدو او آذان په وختونو كې¹¹ د باران وريدو په وخت كې¹² د مريض او يا مړي سره خوا كې¹³ د لمر د زاييله كيدو نه وروسته او له ماسپينين نه مخكې¹⁴ ....

1 : البخارى : 1145 و 7494

2 : الترمذى : 3499

3 : الترمذى : 212 و 3594

4 : مسلم : 482

5 : مسلم : 852

6 : بخارى : 2009

7 : ابن ماجه : 3062

8 : الترمذى : 3585

9 : بخارى : 3303

10 : صحيح الجامع 3030

11 : ابوداود : 2540

12 : حاكم في المستدرک برقم : 2534

13 : مسلم : 919

14 : ترمذى : 478

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

1. ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۲﴾ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمِ ﴿۳﴾ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿۴﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿۵﴾ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿۶﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿۷﴾﴾ (الفاتحه-۱-۷)

ژباړه : د الله په نوم چه ډير زيات مهربان، پوره رحم لرونکی دی. ټوله ثنا او ستاينه يواځې الله لره ده، چه د ټولو کايئاتو پالونکی دی . ډير زيات مهربان ، پوره رحم لرونکی دی . د جزا د ورځې مالک دی . مونږ همدا ستا عبادت کوو او هم دا ستا څخه مرسته غواړو. مونږ ته سمه لاره وښايه ؛ د هغو کسانو لار چه تا پرې پيرزوينه کړيده ، چه غوسه پرې نه ده شوې او بې لارې شوي نه دي.

2. ﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (البقرة-۱۲۷)

ژباړه : زمونږ ربه ، زمونږ نه مو نیک عملونه قبول کړه په يقيني ډول ته اوریدونکی او پوهه ذات یې .

3. ﴿وَتُبَّ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ (البقرة-۱۲۸)

ژباړه : او زمونږ توبه قبوله کړه په يقيني ډول ته توبه قبلوونکی او مهربانه ذات یې .

4. ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (البقرة-۲۰۱)

ژباړه : ای زمونږ ربه ؛ مونږ ته د دنیا او هم د آخرت نبيگنې را په برخه کړه او مونږ د اور له عذابه وساته .

5. ﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (البقرة-۲۵۰)

ژباړه : ای زمونږ ربه ؛ مونږ ته صبر راکړه ، زمونږ قدمونه تينگ کړه او پدې کافرې ډلې مونږ برلاسي کړه .

6. ﴿سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ (البقرة-۲۸۵)

ژباړه : مونږ حکم واوریدی او اطاعت مو ومانه . زمونږ څښتنه ! موږ ستا څخه د گناه د بښنې غوښتونکې یوو او همدا ستا لوري ته زموږ درتگ دی .

7. ﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ

لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفُرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (البقرة-۲۸۶)

ژباړه : ای زمونږ ربه ! که له مونږ څخه څه هيره او خطا وشي ، مونږ پرې مه نيسه . زمونږ ربه ! په مونږ هغه پيټی مه ږده چه له زمونږ څخه د په مخکينو خلکو ايښی وو، زمونږ ربه ، په مونږ هغه پيټی مه ږده د کوم چه د پورته کولو وس نه لرو . مونږ سره اساني وکړه ، مونږ ته بښنه وکړه ، رحم را باندې وکړه ، ته زمونږ کار جوړونکی یی ، د کافرانو په مقابل کې زمونږ مرسته وکړه .

8. ﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ (آل عمران-۸)

ژباړه : ای زمونږ ربه ؛ کله چه تا په سمه لاره روان کړي یو ، نو بیا مو هيڅکله زړونه مه کږوه ، مونږ ته د خپلې پيرزوينې له زيرمې څخه رحمت را په برخه کړه ، چه همدا ته بهترين لوړوونکی یې .

9. ﴿رَبَّنَا إِنَّا أَمْنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (آل عمران- ۱۶)

ژباړه: ای زموږ ربه؛ موږ ایمان راوړی، زموږ له گناهونو څخه راتیر شه او موږ د دوزخ له اوره وژغوره.

10. ﴿اللَّهُمَّ مَالِكِ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (آل عمران- ۲۶)

ژباړه: یا الله! د ملک مالکه! ستا چه چا ته خوښه شي حکومت ورکوې او له چا څخه چه وغواړې اخلې يې، چا ته د چه خوښه شي عزت ورکوې او څوک چه وغواړې ذليله کوې يې، ښيگڼه ستا په واک کې ده، بيشکه ته په هر څه قادر يې.

11. ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ (آل عمران- ۳۸)

ژباړه: ای زما ربه! ما ته له خپلې خوا نه ښه پاکیزه اولاد راکړه، يقيناً ته د دعا ښه اورېدونکی يې.

12. ﴿رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ (آل عمران- ۵۳)

ژباړه: ای زموږ څښتنه؛ کوم فرمان چه تا رالېږلی دی، موږ هغه منلی او د پیغمبر پیروي مو قبوله کړې ده؛ نو زموږ نوم په شاهدي ویوونکو کې ولیکه.

13. ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (آل عمران- ۱۴۷)

ژباړه: ای زموږ څښتنه؛ زموږ گناهونه او زموږ په کار کې زموږ تیری راوبښه. زموږ قدمونه محکم کړه او پر کافرانو زموږ د برلاسی لپاره راسره مرسته وکړه.

14. ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ (آل عمران- ۱۷۳)

ژباړه: زموږ لپاره الله کافي دی، او هغه ډیر ښه کار جوړونکی دی.

15. ﴿رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تَدْخُلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

﴿رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ﴾

﴿رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ﴾ (آل عمران، ۱۹۱-۱۹۴)

ژباړه: ای زموږ ربه! دا ټول شيان تا باييزه او بې مقصده ندي پيدا کړي، ته لدې نه پاک يې چه عبث کار وکړي؛ نو اې ربه! موږ د جهنم له عذابه وژغوره؛ زموږ ربه! تا چه څوک په جهنم کې واچوه، هغه د په حقيقت کې په ستره خواری او رسوائی کې وغورځوه، او بيا به ددغه راز ظالمانو هيڅوک مرستندوی نه وي؛ لويه څښتنه! موږ د يوه نارې وهونکی (پيغمبر) اواز واوريد چه د ایمان لورې ته يې بلنه ورکوله او ويل يې چه خپل رب ومنی. موږ د هغه بلنه ومنله، نو ای زموږ ربه! کومه گناه چه له موږ نه شويده له هغې نه راتیر شه؛ کومې بدی چه په موږ کې دي هغه رانه ايسته کړه او په پای کې راته د غوره خلکو ملگرتيا را په برخه کړه؛ زموږ پالونکينه! کومې وعدې چه تا د خپلو رسولانو په وسيله راسره کړيدي، هغه له موږ سره ترسره کړه او د قيامت په ورځ موږ له رسوائی سره مه مخامخ کوه، پدې کې شک نشته چه ته له خپلو وعدو څخه مخالفت کوونکی نه يې.

16. ﴿رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ۝ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ﴾ (المائدة- ۸۳-۸۴)

ژباړه: پروردگاره! مونږ ایمان راوړ، زموږ نوم په شاهدي ويونکو کې وليکه. ښه نو ولې مونږ په الله ایمان رانه وړو، او کوم حق چه مونږ ته راغلی دی، هغه ولې و نه منو، پداسې حال کې چه مونږ ددې خبرې هیله من یو چه زموږ رب دې مونږ په صالحانو کې حساب کړي.

17. ﴿رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (الأعراف- ۲۳)

ژباړه: ای زموږ ربه؛ مونږ په خپلو ځانونو ظلم کړی، که ته مونږ و نه بښې او پر مونږ رحم و نه کړې، نو مونږ به هر ورو د تاوانیانو له ډلې شو.

18. ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ﴾ (الأعراف- ۴۳)

ژباړه: ثنا او ستاینه الله ته ده چه مونږ ته یې دا لاره وښووله، مونږ خپله لاره نشوه موندلای که الله مونږ ته لارښوونه نه وای کړې.

19. ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (الأعراف- ۴۷)

ژباړه: ای زموږ ربه؛ مونږ له ظالم قوم سره مه یوځای کوه.

20. ﴿سُبْحَانَكَ تَبَّتْ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (الأعراف- ۱۴۳)

ژباړه: ستا ذات پاک دی، زه ستا په دربار کې توبه باسَم او تر ټولو مخکې ایمان راوړونکی زه یم.

21. ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ﴾ (الأعراف ۱۵۱)

ژباړه: ای زما ربه! ما او زما ورور ته بښنه وکړه او موږ په خپل رحمت کې داخل کړه، ته تر ټولو لوی رحم کوونکی یې.

22. اللَّهُمَّ ﴿أَنْتَ وَلِيْنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ۝ وَاکْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ﴾ (الأعراف ۱۵۵-۱۵۶)

ژباړه: (یا الله!) زموږ سرپرست خو همدا ته یې، نو مونږ ته بښنه وکړه او پر مونږ رحم وکړه، ته تر ټولو لوی بښونکی یې. او زموږ لپاره هم ددې دنیا نیکې وليکه او هم د آخرت.

23. ﴿حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ (التوبة- ۱۲۹)

ژباړه: زما لپاره الله کافي دی، له هغه پرته بل هېڅ معبود نشته، پرهماغه ما توکل کړیدی او هغه د ستر عرش څښتن دی.

24. ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (يونس ۸۵-۸۶)

ژباړه: ای زموږ ربه! مونږ د ظالمانو لپاره فتنه مه گرځوه. او په خپل رحمت سره مونږ ته له کافرانو نه نجات راکړه.

25. ﴿رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُن مِّنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (هود- ٤٧)

ژباړه: ای زما ربه! زه تا ته له دې څخه پناه در وړم چه هغه څه وغواړم، چه نه پرې پوهیږم. که ته ماته بښنه ونه کړي او رحم را باندې ونکړې، نو زه به د تاوانیان (هلاک شویو) له ټولي نه شم.

26. ﴿وَالَا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ﴾ (یوسف - ٣٣)

ژباړه: او که ته د هغو دسیسې زما څخه دفع نه کړې، نو زه به د هغوی په دام کې ونښلم او په ناپوهانو کې به شامل شم.

27. اللَّهُمَّ يَا فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾ (یوسف - ١٠١)

ژباړه: (یا الله!) د اسمانونو او ځمکې هستوونکيه! همدا ته زما په دنیا او آخرت کې سرپرست یې، زما خاتمه په اسلام باندې وگرځوه او په پای کې ما له صالحانو سره یو ځای کړه.

28. ﴿رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ﴾ (ابراهیم - ٣٥)

ژباړه: پروردگاره! دا ښار د امن ښار وگرځوه او ما او زما اولاد له بت پرستی څخه وساته.

29. ﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ﴾ (ابراهیم - ٤٠)

ژباړه: زما ربه؛ ما د لمانځه قایمونکی وگرځوه او زما له اولاد څخه هم (داسې خلک راپورته کړه چه دغه عبادت ادا کړي) زمونږ ربه! دعا مې قبوله کړه.

30. ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ﴾ (ابراهیم - ٤١)

ژباړه: زموږ ربه! ما، زما مور، پلار او ټولو مؤمنانو ته د حساب په ورځ بښنه وکړه.

31. ﴿رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا﴾ (اسراء - ٢٤)

ژباړه: پروردگاره! په دوی (مور او پلار مې) رحم وکړه، لکه څنگه چه دوی له زړه سوي او خواخوږی سره په ماشومتوب کې زه پاللی وم.

32. ﴿رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِّنْ لَّدُنكَ سُلْطَانًا نَّصِيرًا﴾ (اسراء - ٨٠)

ژباړه: پروردگاره! ما چه چیرته بیایې له ریښتینولی سره مې بوځه او له هر ځایه مې چه مې باسې له ریښتینولی سره مې وباسه، او له خپل لورې څخه یو قدرت زما مرستندوی وگرځوه.

33. ﴿رَبَّنَا آتِنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾ (الکھف - ١٠)

ژباړه: زموږ ربه! مونږ ته د له خپل طرف نه رحمت (استقامت) را په برخه کړه او په خپل کار کې مو بریالیتوب ته ورسوه.

34. ﴿رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي﴾ ﴿وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّن لِّسَانِي﴾ ﴿يَفْقَهُوا قَوْلِي﴾ (طه ٢٥-٢٨)

ژباړه: زما پالونکيه! زما سينه راته پرانیزه، او زما کار ما ته اسانه کړه، او زما د ژبې غوټه ما ته وسپړه، تر څو چه خلک زما په خبره وپوهیدلای شي.

35. ﴿رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ (طه- ۱۱۴)

ژباړه: ای زما ربه ؛ زما پوهه زیاته کړه .

36. رَبِّ ﴿أَنِّي مَسْنِي الضُّرِّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ (الأنبياء- ۸۳)

ژباړه: (ای ربه) زه ناروغ یم او ته د ټولو مهربانانو نه مهربانه یې .

37. ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ (الأنبياء- ۸۷) (الترمذي، برقم ۳۵۰۵، والحاكم، وصححه ووافقه الذهبي، ۵۰۵/۱)

ژباړه: (ای ربه) په حقه بل معبود نشته مگر همدا ته یې (او بس) یقیناً زه (په خپل ځان باندې) د ظلم کوونکو څخه وم .

38. ﴿رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾ (الأنبياء- ۸۹)

ژباړه: ای زما ربه ! ما یواځې (بې اولاده) پرېنږدې (چه وارث ونه لرم) او تر ټولو غوره وارث خو ته یې .

39. ﴿رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ﴾ (المؤمنون- ۲۹)

ژباړه: ای زما ربه ! ما په برکت ناک ځای کې ښکته کړه او ته ډیر ښه ځای ورکونکی یې .

40. ﴿رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿ وَأَعُوذُ بِكَ رَبَّ أَنْ يَحْضُرُونِ﴾ (المؤمنون- ۹۷-۹۸)

ژباړه: پروردگاره ! زه د شیطانونو له هڅونو (وسوسو) څخه تا ته پناه دروړم ؛ بلکې ای زما ربه ! زه خو له دې څخه هم پناه غواړم چه هغوی ما ته راشي .

41. ﴿رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ﴾ (المؤمنون- ۱۰۹)

ژباړه: ای زموږ پالونکيه ! موږ ایمان راوړ ، موږ ته ښه وکړه ، پر موږ رحم وکړه ، او ته تر ټولو غوره رحم کوونکی یې .

42. ﴿رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ﴾ (المؤمنون- ۱۱۸)

ژباړه: ربه ! (ماته) ښه وکړه او (په ما) رحم وکړه ، او ته تر ټولو غوره رحم کوونکی یې .

43. ﴿رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ (الفرقان، ۶۵-۶۶)

ژباړه: زموږ ربه! د دوزخ له عذابو مو وساته چه عذاب یې سخت او همیشنی دی؛ هغه ډیر ناکاره استوګنځی او قرار ځای دی .

44. ﴿رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ (الفرقان- ۷۴)

ژباړه: ای زموږ ربه ! موږ ته له خپلو ښځو او اولادونو څخه د سترگو رڼا راکړه او موږ د پرهیزگارانو امامان کړه (په تقوا او عبادت کې مو تر ټولو مخکې کړه) .

45. ﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿ واجعل لي لسان صدق في الآخرين ﴿ واجعلني من ورثة

جَنَّةِ النَّعِيمِ﴾ (الشعراء- ۸۳-۸۵)

ژباړه: ای زما ربه ! په ما د حکمت پیرزویڼه وکړه ، او ما له نیکانو سره یوځای کړه ، او په وروستیو نسلونو رښتیا نومیالیتوب را په برخه کړه ؛ او ما له نعمتونو د مالا مال جنت له وارثانو څخه وگرځوه .

46. ﴿وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿۸۷﴾ يَوْمَ لَا يُنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿۸۸﴾ إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿۸۹﴾﴾ (الشعراء ۸۷-۸۹)

ژباړه: او ما په هغه ورځ مه رسوا کوه کله چه ټول خلک ژوندي راپاڅولی شي . کله چه نه مال گټه رسوي او نه اولاد ، پرته لدې نه چه څوک له سپيڅلي زړه سره الله ته ورغلی وي .

47. ﴿رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ

الصَّالِحِينَ﴾ (النمل- ۱۹)

ژباړه: ای زما ربه ! ما ته الهام وکړه چه زه ستا د هغې لورینې شکر گوزار اوسم چه تا پر ما او زما پر مور او پلار باندې کړیده ، او داسې نیک عمل وکړم چه ستا خوښ شي ، او په خپل رحمت سره ما پخپلو صالحو بندگانو کې داخل کړه .

48. ﴿رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي﴾ (التقصص- ۱۶)

ژباړه: ای زما پروردگاره ! ما په خپل ځان ظلم کړی نو ماته بښنه وکړه.

49. ﴿رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (التقصص- ۲۱)

ژباړه: ای زما ربه ! ما له ظالمانو څخه وژغوه .

50. ﴿عَسَىٰ رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ (التقصص- ۲۲)

ژباړه: هيله ده چه زما رب ما په سمه لاره برابر کړي .

51. ﴿رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾ (التقصص- ۲۴)

ژباړه: زما ربه ! ما ته چه له خپلې خوا هره نښيگنه را استوي زه ورته (سخت) ضرورت لرم .

52. ﴿رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ﴾ (العنكبوت- ۳۰)

ژباړه: زما ربه ! د مفسدانو په مقابله کې زما ملاتړ وکړه .

53. ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ (الصفات- ۱۰۰)

ژباړه: زما ربه ! ما ته داسې زوی را کړه چه له نيکې کوونکو څخه وي .

54. رَبِّ ﴿إِنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ﴾ (ص- ۴۱)

ژباړه: زما ربه! شيطان زه په سخت تکليف کې اچولی يم .

55. ﴿رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي دُرِّيَّتِي إِنِّي

تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (الأحقاف- ۱۵)

ژباړه: ای زما ربه ! ما ته توفيق راکړه چه زه ستا د هغو نعمتونو شکر ادا کړم چه تا ما ته او زما مور او پلار ته ورکړيدي . او داسې نیک عمل وکړم چه په هغه سره ته راضي کيږي او زما اولاد هم نيکان کړه، زه ستا حضور ته توبه کوم او له فرمان منونکو يعني مسلمانو بندگانو څخه يم .

56. ﴿رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿۹۷﴾ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۹۸﴾ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۹۹﴾﴾ (غافر ۹-۷)

ژباړه: ای زموږ ربه! ته پخپل رحمت او په خپل علم سره په هر شي باندې خور شوی یې، نو هغو کسانو ته بښنه وکړه او د دوزخ له اوره یې وژغوره چه توبه یې ایستلې او ستا لار یې غوره کړې. ای زموږ ربه! دوی هغو همیشني جنتونو ته داخل کړه چه تا یې وعده ورسره کړې، او ددوی له مور، پلار، میرمنو او اولادونو څخه چه څوک صالحان وي (هغوی هم له دوی سره سره یوځای هلته بوځه). بیشکه ته ښه قوي غالب او د حکمت څښتن یې، او دوی له بدیو څخه وژغوره، تا چه څوک د قیامت د ورځې له بدیو نه وژغوره، پر هغه دې لوی رحم وکړ، او همدغه ستر بریالیتوب دی.

57. ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿۱۰﴾﴾ (الحشر- ۱۰)

ژباړه: ای زموږ ربه! موږ او زموږ ټولو هغو ورونو ته بښنه وکړه چه له موږ نه یې مخکې ایمان راوړیدی، او زموږ په زړونو کې د مؤمنانو لپاره هېڅ کینه مه اچوه ای زموږ ربه! ته ډیر رحم کوونکی یې.

58. ﴿رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿۵۴﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۵۵﴾﴾ (المتنحه ۵-۴)

ژباړه: ای زموږ ربه! پر تا موږ توکل وکړ او ستا لورې ته مو رجوع وکړه او همدا ستا حضور ته زموږ بیا درگړخېدل دي. زموږ ربه! موږ د کافرانو لپاره فتنه او د ازمیښت وسیله مه گرځوه، او زموږ ربه! له گناهونو څخه مو را تیر شه، بیشکه همدا ته برلاسی، د حکمت څښتن یې.

59. ﴿رَبَّنَا أَمِّمْنَا لَنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۸﴾﴾ (التحریم- ۸)

ژباړه: ای زموږ ربه! زموږ رڼا زموږ لپاره بشپړه کړه او موږ ته بښنه وکړه، بی له شکه ته په هر کار برلاسی یې.

60. ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿۲۸﴾﴾ (نوح- ۲۸)

ژباړه: ای زما ربه! ما ته، زما مور او پلار ته او هر هغه چا ته چه زما کور ته د مؤمن په حیث داخل شوی، او ټولو مؤمنانو نارینه او مؤمنو ښځو ته بښنه وکړه او د ظالمانو لپاره له هلاکت څخه پرته بل څه مه زیاتوه.

61. ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿۱﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿۲﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿۳﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿۴﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿۵﴾﴾ (الفلق- ۱-۵)

حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿۵﴾﴾ (الفلق- ۱-۵)

ژباړه: ووايه: زه د سبا (سهار وختي) په رب پناه غواړم، د هر هغه څه له شر څخه چه هغه پیدا کړي دي، او د شپې د ترورمی له شر څخه چه کله هغه خوره شي، او په غوتو کې د پوکوونکیو (نارینه یا ښځو) له شر څخه، او د حسد کونکی له شر څخه کله چه هغه حسد وکړي.

62. ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿۱﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿۲﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿۳﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿۴﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿۵﴾ مِنَ الْغِيظِ وَالنَّاسِ ﴿۶﴾﴾ (الناس، ۱-۶)

ژباړه: ووايه: زه د خلكو رب ته پناه وروړم، د خلكو پاچا ته، د خلكو حقيقي معبود ته، د هغه وسوسه اچونكي له شر څخه (پناه وړم) چه په وارو وارو ځي راځي، هغه چه د خلكو په زړونو كې وسوسې اچوي، كه هغه له پيريانو څخه وي يا له انسانانو څخه.

63. ﴿اللَّهُمَّ آتِنِي الْحِكْمَةَ الَّتِي مِنْ أَوْتِيهَا فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا﴾ (مقتبس من سورة البقرة، الآية: ۲۶۹)

ژباړه: يا الله ما ته هماغه حكمت او پوهه راکړه کومه چه په چا پيرزو کړې نو هغه باندي به دې ستر خير پيرزو کړی وي.

64. ﴿اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَائِيلَ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ اهْدِنِي لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (مسلم ۷۷۰)

ژباړه: يا الله! اى د جبريل او ميکاييل او اسرافيل (عليهم السلام) ربه، اى د اسمانونو او ځمکې نا آشنا پيدا کونکيه، په پتو او ښکاره وو پوهيدونکيه، ته د بندگانو ترمنځ په هغو څيزونو کې چه اختلاف کوي فيصله کوي، نو په هغو څيزونو کې چه هغوى اختلاف کوي ما د حق طرف ته هدايت کړه، بې له شکه ستا چه چا ته خوښه شي هغه نيغې لارې ته هدايت کوي.

65. ﴿اللَّهُمَّ ثَبِّتْنِي بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ (مقتبس من سورة إبراهيم، الآية: ۲۷)

ژباړه: يا الله مونږ ته د ثابتې وينا پر بنسټ په دنيا او آخرت کې ثبات را په برخه کړه.

66. ﴿اللَّهُمَّ قِنِي شُحَّ نَفْسِي وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُفْلِحِينَ﴾ (مقتبس من سورة التغابن، الآية: ۱۶)

ژباړه: يا الله ته مې د خپل نفس له بخل او حرص نه وژغوره، او (په دنيا او آخرت کې مې) د برى موندو کو له ډلې نه وگرځوه.

67. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ النَّارِ وَعَذَابِ النَّارِ، وَفِتْنَةِ الْقَبْرِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، وَشَرِّ فِتْنَةِ الْغِنَى، وَشَرِّ فِتْنَةِ الْفَقْرِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ قَلْبِي بِمَاءِ الثَّلْجِ وَالْبَرْدِ، وَنَقِّ قَلْبِي مِنَ الْخَطَايَا

كَمَا نَقَيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَبَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ. اللَّهُمَّ إِنِّي

أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ﴾ (البخاري برقم، ۸۳۲ و مسلم برقم، ۵۸۹)

ژباړه: يا الله! زه درنه له هغو فتنو نه چه (د جهنم) اور ته د ننوتو سبب کيږي، او په اور کې د سوځيدو له عذابه، د قبر په ازميښت کې د ناکاميدو او د قبر له عذابه، د مال دارۍ د فتنې له فساد، او د غريبي د فتنې له شر نه پناه غواړم. يا الله زه د مسيح دجال د فتنه له شر نه تاته پناه دروړم، يا الله زما زړه د گلی او واورو په اوبو ووينځه، او زما زړه له گناهونو داسې پاک کړه لکه سپين ټوکر چه له داغونو پاکوي، او گناهونه مې دومره رانه لرې کړه لکه مشرق او مغرب د چه له يو بل نه لرې کړي، يا الله زه تاته له لتي، گناه او تاوان نه پناه دروړم.

68. {اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ، وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ، وَالْهَرَمِ، وَالْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ

فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ} (البخاري برقم، ۲۸۲۳ و مسلم ۲۷۰۶)

ژباړه: يا الله! زه تا نه له ناتوانی او لتی، او له بزدلی او بودا والي (له احتیاجه) او بخیلی نه پناه غواړم، او (الله) زه له تا نه د قبر له عذابه او د ژوند او مرگ له فتنه نه پناه غواړم.

69. {اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ، وَدَرَكِ الشَّقَاءِ، وَسُوءِ الْقَضَاءِ، وَشَهَاتَةِ

الْأَعْدَاءِ} (البخاري- ۶۳۴۷، و مسلم ۲۷۰۷)

ژباړه: يا الله! زه د مصیبتونو له سختی، بدبختی ته له رسیدو، بد تقدیر، او په حال او ورځ مې د دښمن له خوشالی نه تاته پناه در وړم.

70. {اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةٌ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي

فِيهَا مَعَادِي، وَاجْعَلْ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ} (مسلم برقم ۲۷۲۰)

ژباړه: يا الله! ته مې دینداري جوړه کړه ځکه د دیندارۍ له وجه مې ټول کارونه سمون مومي، او دنیا مې برابره کړه چه پکې ژوند کوم، او آخرت مې راته جوړ کړه چه هغه ته مې ورگرځیدل دي، او ژوند راته د ټولو نیکو د زیاتوالي ذریعه وگرځوه، او مرگ راته د هر ډول بدیو نه د راحت سبب جوړ کړه.

71. {اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى، وَالتَّقَى، وَالْعَفَافَ، وَالْغِنَى} (أخرجه مسلم برقم ۲۷۲۱)

ژباړه: يا الله! له تا نه د هدایت، پرهیزگاری، پاک لمنی او غنا (بې پروایۍ) سوال کوم.

72. {اللَّهُمَّ اهْدِنِي وَسَدِّدْنِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالسَّدَادَ} (أخرجه مسلم برقم ۲۷۲۵)

ژباړه: يا الله! ما ته هدایت وکړه او په سیده لار مې روان کړه، يا الله! له تا نه د هدایت او په نیغه لار د روانیدو سوال کوم.

73. {اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ، وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ، وَالْبُخْلِ، وَالْهَرَمِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، اللَّهُمَّ آتِ نَفْسِي

تَقْوَاهَا، وَزَكَّهَا أَنْتَ خَيْرٌ مِنْ زَكَّاهَا، أَنْتَ وَلِيِّهَا وَمَوْلَاهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ قَلْبٍ

لَا يَحْشَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا يُسْتَجَابُ لَهَا} (أخرجه مسلم برقم ۲۷۲۲)

ژباړه: يا الله! زه درنه له کمزوری، لتی، بې زړه توبه، بخیلی او بوداوالي (له احتیاج) نه پناه غواړم، يا الله زما نفس ته تقوی ورکړه او له گناهونو بې پاک کړه یقیناً ته غوره پاکونکی یې، همدا ته زما د نفس ملگری او مالک یې، يا الله زه درنه له هغه علمه چه فایده نه لري، له هغه زړه نه چه (له تا نه) ویره ونه لري، له هغه نفس نه چه مریږي نه، او له هغې دعا نه چه قبلیري نه، پناه غواړم.

74. {اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ، وَتَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ، وَفَجَاءَةِ نِقْمَتِكَ، وَجَمِيعِ سَخَطِكَ} (مسلم برقم ۲۷۳۹)

ژباړه: يا الله! زه لدې نه چه نعمتونه د رانه واخیستل شي، او هغه سلامتیا او عافیت د چه را کړی له لاسه ورکړم، او لدې چه ناخپه دي د غصې او غضب لایق وگرځم او (همدارنگه) ستا له هر قهر نه تاته پناه دروړم.

75. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَمَلْتُ ، وَمِنْ شَرِّ مَا لَمْ أَعْمَلْ﴾ (أخرجه مسلم برقم ٢٧١٦)

ژباړه: يا الله! زه د خپل کړي عمل له شر نه او د هغه عمل له شر نه چه ما ندی کړی تا ته پناه دروړم .

76. ﴿اللَّهُمَّ أَكْثِرْ مَالِي ، وَوَلَدِي، وَبَارِكْ لِي فِي مَا أُعْطَيْتَنِي وَأَطِلْ حَيَاتِي عَلَى طَاعَتِكَ ، وَأَحْسِنْ عَمَلِي،

وَإَغْفِرْ لِي﴾ (البخاري ١٩٨٢)

ژباړه: يا الله! مال او اولاد مې زيات كړه ، او له خپلو نعمتونو دې چه راكړي برکت پكې واچوه ، او ما ته د عبادت كولو لپاره اوږد عمر نصيب كړه ، كړه وړه مې ښكلي كړه ، او ما ته بښنه وكړه .

77. ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ ،

وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ﴾ (البخاري ٦٣٤٥ و مسلم، ٢٧٣٠)

ژباړه: نشته حقدار د بنده گي بې له الله نه چه ډير لوی او حوصله والا ذات دی ، نشته حقدار د بنده گي بې له الله نه چه د ستر عرش مالک دی ، نشته حقدار د بنده گي بې الله نه چه د اسمانونو او حُکمې مالک او مالک د عزتمند عرش دی .

78. ﴿اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلَا تَكْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ (أبو داود ، ٥٠٩٠)

ژباړه: يا الله! زه ستا د رحمت اميدوار يم ، ما خپل نفس ته د سترگو د رپ په اندازه هم مه سپاره ، زما ټول حالات برابر كړه ، له تا پرته بل د بنده گي حقدار نشته .

79. ﴿اللَّهُمَّ مَصْرِفَ الْقُلُوبِ صَرِّفْ قُلُوبَنَا عَلَى طَاعَتِكَ﴾ (مسلم، برقم ٢٦٥٤)

ژباړه: يا الله! ای د زړونو بدلونکيه! زمونږ زړونه خپلې طاعت ته بدل كړه .

80. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أُمَّتِكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ ، مَاضٍ فِي حُكْمِكَ ، عَدْلٌ فِي قَضَائِكَ ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ

اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِيَتْ بِهِ نَفْسُكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجَلَاءَ حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي﴾

(أحمد، ٣٩١/١، ٤٥٢، والحاكم، ٥٠٩/١)

ژباړه: يا الله! زه ستا بنده (مړی) يم ، ستا د بنده (مړی) زوی يم ، ستا د وينځې زوی يم ، زما تندی (اختيار) ستا په لاس کې دی ، ستا حکم په ما چليږي ، زما په اړه دې هره فيصله په عدل ولاړه ده ، ستا په هر هغه نوم سره له تا نه سوال کوم چه تا خپل ځان پرې نومولی او يا د په خپل کتاب کې نازل کړی ، او يا د له خپل مخلوق نه چا ته ښودلی ، او يا د په خپل غيبی علم کې له ځان سره پټ ساتلی ، (پدې ټولو درنه سوال کوم) چه قرآن کریم مې د زړه پسرلی، دسينې روښنايي، د غمونو لرې کونکی او د پريشانو ختمونکی وگرځوه .

81. ﴿يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ﴾ (الترمذي، برقم ٣٥٢٢، وأحمد، ١٨٢/٤، والحاكم، ٥٢٥/١، و٥٢٨)

ژباړه: ای د زړونو اړونکی (ربه) زما زړه په خپل دين کلک او مضبوط كړه .

82. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ [الْيَقِينَ] و [العَفْوَو] العَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ (الترمذي، برقم ٣٥١٤، البخاري في الأدب المفرد، ٧٢٦)

ژباړه: يا الله! له تا نه په دنيا او اخرت کې د يقين (ريښتني ايمان) ، عفوې او عافيت سوال کوم .

83. ﴿اللَّهُمَّ أَحْسِنْ عَاقِبَتَنَا فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا ، وَأَجِرْنَا مِنْ خِزْيِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الآخِرَةِ﴾ (مسند أحمد، ۱۷۶۲۸)

ژباړه: يا الله! زموږ د ټولو کارونو برخليک ښايسته کړه ، او موږ د دنيا له ذلت او د آخرت له عذابه وساته .

84. ﴿رَبِّ أَعِنِّي وَلَا تُعِنِّي عَلَيَّ ، وَأَنْصُرْنِي وَلَا تَنْصُرْ عَلَيَّ ، وَامْكُرْ لِي وَلَا تَمْكُرْ عَلَيَّ ، وَاهْدِنِي وَيَسِّرْ الْهُدَى إِلَيَّ ،

وَأَنْصُرْنِي عَلَى مَنْ بَغَى عَلَيَّ ، رَبِّ اجْعَلْنِي لَكَ شَكَارًا ، لَكَ ذَكَارًا ، لَكَ رَهَابًا لَكَ مَطْوَعًا ، إِلَيْكَ مُخْبِتًا أَوَْاهَا مُنِيًّا ، رَبِّ تَقَبَّلْ تَوْبَتِي ، وَاغْسِلْ حَوْبَتِي ، وَأَجِبْ دَعْوَتِي ، وَثَبِّتْ حُجَّتِي ، وَاهْدِ قَلْبِي ، وَسَدِّدْ لِسَانِي ، وَاسْلُلْ

سَخِيمَةَ قَلْبِي﴾ (بخاري في الأدب المفرد، ۶۶۴)

ژباړه: يا الله! له ما سره مرسته وکړه او زما په خلاف له چا سره مرسته مه کوه ، يا الله په دښمن مې برلاسی کړه او دښمن په ما مه برلاسی کوه ، يا الله ما ته تدبير جوړ کړه او زما په خلاف تدبير مه جوړوه ، يا الله ما ته هدايت وکړه او په دغه هدايت باندې عمل را ته اسانه کړه ، او چا چه په ما ظلم کړی په وړاندې يې زما مرسته وکړه ، اى ربه! ما خپل شکر ويستونکی ، ډير ذکر کوونکی ، له تا ډير ويريدونکی ، ستا ډير پيروي کوونکی ، نرم زړه لرونکی ، تا ته توبه کوونکی انسان جوړ کړه ، اى ربه زما توبه قبوله کړه ، گناه مې ومينځه ، دعا مې قبوله کړه ، دليل مې مضبوط کړه ، زړه ته مې لار ښونه وکړه ، او ژبه مې (په حق) برابره لره او کينه مې له زړه نه وباسه .

85. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ سَمْعِي ، وَمِنْ شَرِّ بَصَرِي ، وَمِنْ شَرِّ لِسَانِي ، وَمِنْ شَرِّ قَلْبِي ، وَمِنْ شَرِّ

مَنْبِي﴾ (أبو داود ۱۵۵۱)

ژباړه: يا الله! زه په تا د خپلو غوږونو، سترگو، ژبې ، زړه او منښو (عورت) له شر نه پناه نيسم.

86. ﴿اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَك مِنْهُ نَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ ﷺ ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَ مِنْهُ نَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ ﷺ ،

وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ ، وَعَلَيْكَ الْبَلَاغُ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ (الترمذي برقم، ۳۵۲۱، وابن ماجه برقم، ۳۸۴۶)

ژباړه: يا الله! زه له تا نه د هغو ټولو ښيگڼو غوښتنه كوم چه ستا نبي محمد ﷺ يې له تا نه غوښتنه كړې او له هغو ټولو بديو درنه پناه غواړم له كومو چه ستا نبي محمد ﷺ پناه غوښتې ، ته مرسته كوونكى او مقصد ته رسونكى يې، له گناه نه اوښتل او په نيكيو عمل كول كول د الله له توفيقه پرته نه كيږي .

87. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَرَصِ ، وَالْجُنُونِ وَالْجُدَامِ ، وَمِنْ سَيِّئِ الْأَسْقَامِ﴾ (أبو داود برقم، ۱۵۵۴، والترمذي برقم، ۵۴۹۳)

ژباړه: يا الله! زه په تا د پيس ، ليونتوب ، جذام او بدو مرضونو پناه نيسم .

88. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ مُنْكَرَاتِ الْأَخْلَاقِ ، وَالْأَعْمَالِ ، وَالْأَهْوَاءِ﴾ (الترمذي برقم، ۳۵۹۱، وابن حبان، برقم ۲۴۲۲ (موارد))

ژباړه: يا الله! زه په تا پناه نيسم د اخلاقو ، اعمالو او خواهشاتو له بديو نه.

89. ﴿اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ كَرِيمٌ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي﴾ (الترمذي برقم، ۳۵۱۳، والنسائي في الكبرى، برقم ۷۷۱۲)

ژباړه: يا الله! ته معافي كوونكى او كريم ذات يې او له معافى سره مينه لرې نو ما ته معافي وکړه .

90. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ ، وَتَرْكَ الْمُنْكَرَاتِ ، وَحُبَّ الْمَسَاكِينِ ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِي ، وَتَرْحَمَنِي ، وَإِذَا أَرَدْتَ فِتْنَةَ قَوْمٍ فَتَوَفَّنِي غَيْرَ مَفْتُونٍ ، وَأَسْأَلُكَ حُبَّكَ ، وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ ، وَحُبَّ عَمَلٍ يُقَرِّبُنِي إِلَى حُبِّكَ﴾ (أخرجه أحمد بلفظه، ٢٤٣/٥، والترمذي، ٣٢٣٥)

ژباړه: يا الله! له تا نه د نيكيو د كولو، د بديو د پريښودلو او له بې وزلو سره د مينې كولو توفيق غواړم، (يا الله) ما ته بښنه وكړه او په ما رحم وكړه، او (يا الله) كله چه د كوم قوم په فتو كې د لويډو او امتحان اراده كوي نو زما روح له هغې مخكې قبض كړه، يا الله خپله مينه او د خپلو دوستانو مينه او د هغو اعمالو سره مينه چه ستا مينه ته د نږديوالي سبب كيږي راته نصيب كړه.

91. ﴿اللَّهُمَّ احْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ قَائِمًا ، واحْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ قَاعِدًا ، واحْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ رَاقِدًا ، وَلَا تُثْمِتْ بِي عَدُوًّا وَلَا حَاسِدًا . اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ خَزَائِنُهُ بِيَدِكَ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ خَزَائِنُهُ بِيَدِكَ﴾

(الحاكم، ٥٥٢/١، وصححه الذهبي)

ژباړه: يا الله ته مې د ولاړې، ناستې او خوب حالتونو كې د اسلام حفاظت وكړه، او په حال ورځ مې هېڅ دښمن او كينه كښ مه خوشالوه، يا الله له تانه د ټولو هغو بښگڼو غوښتنه كوم چه خزاني يې ستا په لاس كې دي او تا ته له هغو ټولو بديو نه پناه نيسم چه خزاني يې ستا په لاس كې دي.

92. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ . اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَك عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ [مَا اسْتَعَاذَ بِكَ] [مِنْهُ] عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ . اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ ، وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ كُلَّ قَضَاءٍ قَضَيْتَهُ لِي خَيْرًا﴾

(ابن ماجه، ٣٨٤٦، وأحمد، ١٣٤/٦)

ژباړه: يا الله! زه له تا نه سوال كوم د ټولو بښگڼو چه ژر ژر راځي او يا وروسته راځي هغه كه راته معلومي دي او يا راته ندې معلومې، او پناه غواړم په تا سره د ټول شر نه هغه چه ژر ژر راځي او كه وروسته راځي، كه پرې پوهيږم او يا نه پوهيږم، يا الله له تا نه د هغو ټولو بښگڼو غوښتنه كوم چه له تا نه ستا بنده او نبي (محمد ﷺ) غوښتي او له تا نه د هغو ټولو بديو نه پناه غواړم له كومو چه ستا بنده او نبي (محمد ﷺ) پناه غوښتنې، يا الله له تا نه د جنت او د هغو اعمالو چه جنت د رسيدو سبب كيږي غوښتنه كوم او تا ته له اور (جهنم) او هغو ټولو اعمالو نه چه جهنم ته د تگ سبب كيږي پناه نيسم او له تا نه سوال كوم چه زما لپاره د په تقدير كې كومې فيصلې ليكلي هغه زما په حق كې بهترې وگرځوه.

93. ﴿اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي ، وَجَهْلِي ، وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي هَزْلِي ، وَجِدِّي ، وَخَطِيئِي ، وَعَمْدِي ، وَكُلُّ ذَلِكَ عِنْدِي﴾ (مشق عليه: البخاري، برقم ٦٣٩٨، ومسلم، برقم ٢٧١٩)

ژباړه: يا الله! زما خطاگانې، زما ناپوهي، په معاملاتو كې مې زياتې او هغه گناه راته معاف كړې چه تا ته زما نه بښه معلومه ده، اى الله! هغه گناه چه ما يې د كولو اراده كړې وي، هغه گناه چه له ما نه په ټوكو كې شوې، او هغه چه په ناپوهي كې را نه شوي، هغه مې چه قصدي كړې زه ددغو ټول اقرار كوم نو راته معاف يې كړه.

94. ﴿اللَّهُمَّ اقْسِمْ لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا تَحُولُ بِهِ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعَاصِيكَ ، وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تَبْلُغُنَا بِهِ جَنَّتِكَ ، وَمِنْ الْيَقِينِ مَا تُهَوِّنُ بِهِ عَلَيْنَا مَصَائِبَ الدُّنْيَا ، اللَّهُمَّ مَتَّعْنَا بِأَسْمَاعِنَا ، وَأَبْصَارِنَا ، وَقُوَّتِنَا مَا أَحْيَيْتَنَا وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا ، وَاجْعَلْ ثَأْرَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمَنَا وَانصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا ، وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا ، وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّنَا ، وَلَا تَبْلُغْ عَلْمِنَا ، وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا﴾ (الترمذي، برقم ۳۵۰۲، والحاکم، ۵۲۸۱)

ژباړه: يا الله دومره ويړه د په مونږ پيرزو كړه چه زمونږ او زمونږ د گناهونو ترمنځ پرې جداوالی راشي ، او د دومره طاعت توفیق راکړه چه ستا جنت ته پرې ورسو ، او دومره ایمان او یقین مو نصیب كړه چه د دنیا مصیبتونه مو پرې اسانه شي ، يا الله د اوریدو ، لیدلو او نورو طاقتونو نه فایده راکوه تر څو چه مو ژوندي ساتې او تر مرگه یې راسره لره ، او له هغه چا نه چه په مونږ یې ظلم كړی زمونږ غچ واخله ، او چا چې زمونږ سره د دښمني ليار نیولې په مقابل کې یې زمونږ مرسته وكړه ، او د دین په معامله کې په مونږ مصیبت مه راوله ، او دنیا مو ستر ارمان او دعلم هدف مه گرځوه ، او پر مونږ هغه کس مه مسلط كوه چه راباندې رحم نه لري .

95. ﴿اللَّهُمَّ لَكَ أَسَلَمْتُ ، وَبِكَ أَمَنْتُ ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ ، وَإِلَيْكَ أَنْبْتُ ، وَبِكَ خَاصَمْتُ . اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُضِلَّنِي ، أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ ، وَالْحَيُّ وَالْإِنْسُ يَمُوتُونَ﴾ (متفق عليه: البخاري، ۶۳۹۸، ومسلم، ۲۷۱۹)

ژباړه: يا الله ! تا ته مې غاړه ايښې ، په تا مې ایمان راوړی ، خاص په تا مې اعتماد كړی ، او ستا طرف ته مې رجوع كړې ، او خاص ستا لپاره له (بې دينه خلكو) سره جگړه كوم ، يا الله زه تا ته ستا په عزت پناه نيسم نشته بل لايق د عبادت مگر ته يې لدې نه چه بې لارې مې كړي ، ته هغه ژوندى ذات يې چه هيڅ كله مرگ درته نه راځي او حال دا چې پيريان او انسانان ټول مري .

96. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُحْلِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْقَبْرِ﴾ (البخاري برقم ، ۲۸۲۲)

ژباړه: يا الله ! زه تا ته له بې زړه توبه پناه نيسم ، او ته مې له بخيلی نه وژغوره او له تانه د بوډوالي (هغه عمر ته له رسيدو نه چه په ځای ولوېږم او ذليله شم) پناه غواړم ، او تاته د دنيا له فتنې او د قبر له عذابه پناه دروړم .

97. ﴿اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ ، وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ ، وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ ، وَ الْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ ، وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ ، وَالتَّجَاةَ مِنَ النَّارِ﴾ (الحاکم، ۵۲۵/۱، وصححه، وواقفه الذهبي، والبيهقي في الدعوات، برقم ۲۰۶)

ژباړه: يا الله ! له تا نه ستا د رحمت د اسبابو ، د بښنې غوښتلو د قوي ارادې ، له هرې گناه د لرې والي ، د هر نيك عمل د كولو توفيق ، جنت ته د رسيدلو او له اوره د نجات سوال كوم .

98. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا ، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ . فَاعْفُرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ ، وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ (البخاري برقم : ۸۳۴، ومسلم برقم : ۲۷۰۹۰)

ژباړه: يا الله ! ما په خپل ځان ظلم كړی ډير زيات ظلم ، او ستا نه پرته څوك د گناهونو بښنه نه كوي ، نو ما ته بښنه وكړه ، بښنه له خپل طرف نه ، او په ما رحم وكړه په باوري توگه ته بښونكى او مهربانه ذات يې .

99. ﴿اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ (الطبراني في الكبير، ٢٠٢/٥، برقم ٥٠٩٢، و ٣٣٤/٣، برقم ٢١٥٥)

ژباړه: يا الله! ته مؤمنو نارينه وو او مؤمنو ښځو ته بښنه وکړه .

100. ﴿اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي ، وَوَسِّعْ لِي فِي دَارِي ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا رَزَقْتَنِي﴾ (أخرجه أحمد، برقم ١٦٥٩٩، والترمذي، برقم ٣٥٠٠)

ژباړه: يا الله! گناه مې راته وښه ، په کور کې مې پراخي راوله ، او په روزي کې مې برکت واچوه .

101. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ فَإِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا إِلَّا أَنْتَ﴾ (أخرجه الطبراني)

ژباړه: يا الله! له تا نه ستا د فضل او رحمت سوال کوم، په يقيني ډول د دوی ملکیت له تا پرته له بل چا سره نشته .

102. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُوعِ فَإِنَّهُ يَنْسُ الضَّجِيعُ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخِيَانَةِ فَإِنَّهَا بِنَسْتِ الْبِطَانَةِ﴾ (أبو داود، ١٥٤٧)

ژباړه: يا الله! زه له لورې نه پناه غواړم ځکه لورې تر ټولو بده خواري ده، او له خيانت نه درته پناه نيسم ځکه دا له بدو خويونو ډير بد خوی دی .

103. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَرَمِ ، وَالتَّرَدِّي ، وَالهُدْمِ ، وَالنِّعَمِ ، وَالغَرَقِ ، وَالْحَرْقِ ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ يَتَخَبَّطَنِي الشَّيْطَانُ عِنْدَ الْمَوْتِ ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَمُوتَ فِي سَبِيلِكَ مُدْبِرًا ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَمُوتَ لَدِيغًا﴾ (أبو داود برقم، ١٥٢٢، ...)

ژباړه: يا الله! زه له بوډوالي (د احتياج له ژونده) ، له اوچت ځای نه له راپرېوتلو ، د چت لاندې کيدو ، غم او پریشانی ، غرقيدلو او سوځيدلو نه تاته پناه نيسم ، يا الله تا ته لدې هم پناه نيسم چه شيطان مې د ځنکدن په وخت کې خطا باسي ، او تا ته پناه دروړم لدې چه ستا په لار (جهاد کې) پداسې حال کې ووژل شم چه دښمن ته مې شا کړي وي ، او په تا سره (د زهري موجوداتو) د چپچلو له مرگ نه پناه نيسم .

104. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ ، وَالْكَسَلِ ، وَالْجُبْنِ ، وَالْبُخْلِ ، وَالْهَرَمِ ، وَالْقَسْوَةِ ، وَالْعَفْلَةِ ، وَالْعَيْلَةِ ،

وَالذَّلَّةِ ، وَالْمَسْكَنَةِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ ، وَالْكَفْرِ ، وَالْفُسُوقِ ، وَالشَّقَاقِ ، وَالنَّفَاقِ ، وَالسُّمْعَةِ ، وَالرِّيَاءِ ،

وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الصَّمَمِ ، وَالْبِكَمِ ، وَالْجُنُونِ ، وَالْجَذَامِ ، وَالْبَرَصِ ، وَسَيِّئِ الْأَسْقَامِ﴾ (النسائي، ٥٤٩٣، والحاکم، ٥٣٠/١)

ژباړه: يا الله! زه تا ته له ناتوانی ، لتی ، بې زړه توب ، بخیلی ، زړښت ، د زړه له سختی ، بې پروایي ، غریبی ، خواری ، بی چاره گی نه پناه نيسم، او (يا الله) تا ته پناه نيسم له فقر ، کفر ، بدو کارونو ، بدبختی ، منافقت ، شیطانت او ځان ښوونې نه . او زه تا ته پناه نيسم له کونوالي ، گونگوالي ، لیوتتوب ، جذام ، پیس او له ټولو بدو مرضونو نه .

105. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ ، [وَالْفَاقَةِ] ، وَالْقِلَّةِ ، وَالذَّلَّةِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ﴾ (أبو داود، ١٥٤٤)

ژباړه: يا الله! زه له تا نه له غریبي بې وزلی ، (په دین او دنیا کې د وړتیاوو) له کمښت ، (د دنیا او آخرت) له رسوایی نه پناه غواړم ، او له تا نه (يا الله) لدې نه هم پناه غواړم چه يا د په چا ظلم وکړم او يا د ما په څوک ظلم وکړي .

106. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَارِ السُّوءِ فِي دَارِ الْمُقَامَةِ فَإِنَّ جَارَ الْبَادِيَةِ يَتَحَوَّلُ﴾ (البخاري في الأدب المفرد، برقم ١١٧)

ژباړه: يا الله! د اوسيدو په ځای کې د بد گاونډی نه پناه غواړم ، د صحرا گاونډی خو بدليږي .

107. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَسْتَحِيرُ بِكَ مِنَ النَّارِ﴾ (ثَلَاثَ مَرَّاتٍ) (أخرجه الترمذي برقم، ٢٥٧٢، وابن ماجه برقم، ٣٣٤٠، والنسائي، ٥٥٣٦)

ژباړه: يا الله له تا نه جنت ته د رسيدو سوال کوم ، او له تا د جهنم له اور نه پناه نيسم . (درې ځلې)

108. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ ، وَمِنْ دَعَاءٍ لَا يُسْمَعُ ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَسْبَعُ ، وَمِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ ،

أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَوْلَاءِ الْأَرْبَعِ﴾ (الترمذي، ۳۴۸۲، أبو داود، ۱۵۴۹)

ژباړه: یا الله! زه په تا پناه نیسم له هغه زړه نه چه (له تا) ویره ونه لري، له هغې دعا نه چه قبليري نه، له هغه نفس نه چه مړيري نه، او له هغه علم نه چه گټه نه رسوي، (یا الله) په تا سره له دې څلورو وارو پناه نیسم.

109. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ يَوْمِ السُّوءِ ، وَمِنْ لَيْلَةِ السُّوءِ ، وَمِنْ سَاعَةِ السُّوءِ ، وَمِنْ صَاحِبِ السُّوءِ ، وَمِنْ

جَارِ السُّوءِ فِي دَارِ الْمُقَامَةِ﴾ (أخرجه الطبراني وقال الهيثمي في الزوائد، ۱۴۴/۱۰)

ژباړه: یا الله! زه له بدې ورځې، خرابې شپې، بد وخت، خراب ملگري او د اوسیدو په ځای کې له بد گاونډي نه تاته پناه نیسم.

110. ﴿اللَّهُمَّ فَتَّهَّنِي فِي الدِّينِ﴾ (يدل عليه رواية البخاري ومسلم في دعاء النبي صلى الله عليه وسلم لابن عباس . البخاري، برقم ۱۴۳، ومسلم برقم، ۲۴۷۷)

ژباړه: یا الله! د دین پوهه او علم مې نصیب کړه.

111. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ﴾ (رواه أحمد، ۴۰۳/۴، وابن أبي شيبة، ۳۳۷/۱۰)

ژباړه: یا الله! تا ته لدې پناه نیسم چه درسره پداسې حال کې شریک ومنم چه پوهیږم، او که په ناپوهۍ کې مې له تا سره شریک ونیوی نو راته بښنه وکړه.

112. ﴿اللَّهُمَّ انْفَعْنِي بِمَا عَلَّمْتَنِي ، وَعَلَّمْنِي مَا يَنْفَعُنِي ، وَزِدْنِي عِلْمًا﴾ (أخرجه الترمذي، برقم ۳۵۹۹، وابن ماجه، برقم ۲۵۹)

ژباړه: یا الله! گټه راته ورسوه له هغه علم نه د چه را کړي او هغه علم راباندې پیرزو کړه چه گټه راته رسوي او زیات مې کړه علم.

113. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا ، وَرِزْقًا طَيِّبًا ، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا﴾ (ابن ماجه، برقم ۹۲۵، والنسائي في عمل اليوم والليلة، برقم ۱۰۲)

ژباړه: یا الله! زه له تا نه د گټور علم، پاکې روزي او قبول شوی عمل سوال کوم.

114. ﴿اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي مِنَ الذُّنُوبِ وَالْخَطَايَا اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْهَا كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي

بِالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ وَالْمَاءِ الْبَارِدِ﴾ (مسلم برقم ۴۷۶، والنسائي ۴۰۰)

ژباړه: یا الله! ته مې له گناهونو او بدیو نه پاک کړه، یا الله ته مې ترې داسې پاک کړه لکه سپین ټوکر چه له خپرو نه پاکيږي، یا الله ته مې پاک کړه (له گناهونو) په اوورې گلی او یخو اوبو سره.

115. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِأَنَّكَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ ، الصَّمَدُ ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا

أَحَدٌ ، أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي ، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ (النسائي، ۱۳۰۰، وأبو داود، برقم ۹۸۵)

ژباړه: ای الله! زه له تا نه سوال کوم چه یا الله ته یواځې او یواځې بې نیازه ذات یې، هغه چه نه له ده نه څوک پیدا دي او نه دی له چا نه پیدا دی، او نشته هغه لره برابر او مثل هیڅوک؛ ما ته مې گناهونه وښنه، یقیناً ته بښونکی او مهربانه ذات یې.

116. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ [وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ] الْمَنَّانُ [يَا] بَدِيعَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ إِنِّي أَسْأَلُكَ [الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ] ﴿ (أبو داود برقم، ۱۴۹۵)

ژباړه: يا الله! زه له تا نه سوال كوم په رښتيا چه ټول حمدونه ستا لپاره دي، نشته بل لايق د عبادت مگر ته يې، ته يو يې شريك نه لري، ته ډير احسان كونكى يې، اى د اسمانونو او ځمكې بې مثاله پيدا كونكيه، اى د اوچت شان او عزت والا ربه، اى هميشه ژوندى او نظام چلونكيه ذاته! زه له تا نه جنت ته د رسيدو او د جهنم له اوره د خلاصون سوال كوم.

117. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، الْأَحَدُ الصَّمَدُ ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ ، وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ

لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ (أبو داود، برقم ۹۸۵، والترمذي، ۳۴۷۵)

ژباړه: يا الله! زه له تا نه سوال كوم او زه گواهي وركوم چه په يقين سره ته الله يې، نشته بل لايق د عبادت مگر ته يې، ته يواځې ذات يې، بې نيازه يې، هغه ذات يې چه نه له چا زيربول شوى او نه ترې څوك زيربديلي او هغه ذات چه سيال او مثال يې نشته.

118. ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي ، وَتُبْ عَلَيَّ ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْغَفُورُ﴾ (أبو داود برقم، ۱۵۱۸، والترمذي، ۳۴۳۴، واللفظ له، والنسائي في الكبرى، ۱۰۲۹۲)

ژباړه: يا الله! ته را ته بښنه وكړه، او توبه مې قبوله كړه، په يقين سره ته توبه قبلونكى او بښونكى ذات يې.

119. ﴿اللَّهُمَّ بَعْلِمِكَ الْغَيْبِ ، وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ ، أَحْيِنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي ، وَتَوَفَّنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ

خَيْرًا لِي ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حَشِيَّتَكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي الرِّضَا وَالْغَضَبِ ،

وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْغِنَى وَالْفَقْرِ ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيمًا لَا يَنْفَدُ ، وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقَطِعُ ، وَأَسْأَلُكَ الرِّضَا

بَعْدَ الْقَضَاءِ ، وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ ، وَأَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ ، وَالشَّوْقَ إِلَى لِقَائِكَ ، فِي

غَيْرِ ضَرَاءٍ مُضِرَّةٍ ، وَلَا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ ، اللَّهُمَّ زَيْنًا بَزِينَةَ الْإِيمَانِ ، وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ﴾ (النسائي، برقم ۱۳۰۵)

ژباړه: يا الله! ستا د غيبو په علم او په مخلوق دې د برلاسي په وسيله (له تا نه سوال كوم) چه ما تر هغو ژوندى وساته چه ته پوهيږي ژوند زما په خير ده، او هغه وخت مې مړ كړه چه پوهيږي مرگ را ته بهتره ده، يا الله! زه له تا نه په پتو او ښكاره حالتونه كې د ويريې سوال كوم، يا الله له تا نه په خوښى او غوسه كې د حق ويلو توفيق غواړم. او له تا نه په مالدارى او غريبي دواړو كې د ميانه روى سوال كوم، او له تا نه د (جنت) د (هغو) نعمتونو غوښتنه كوم چه هيڅ ختميدا نه لري، او ستا نه د سترگو (هغه) يخوالى غواړم چه نه پرې كيږي، او له تا نه ستا په هرې فيصلې باندي د رضا كيدو سوال كوم، او له تانه له مرگه وروسته د خوشاله ژوند سوال كوم، او له تا نه ستا د مبارك مخ د ليدلو د لذت اخيستو او له تا سره د ملاقات د مينې سوال كوم، يا الله له داسې يو مشكل سره مې مه مخامخ كوه چه تاوان راته ورسوي او يا د په داسې امتحان كې پريوزم چه گمراه مې كړي، يا الله ته مو د ايمان په ښكلا ښايسته كړه او مونږ نه لارښودونكي او لار ښودل شوي (مؤمنان) جوړ كړه.

120. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ ، وَالْجُبْنِ ، وَسُوءِ الْعُمُرِ ، وَفِتْنَةِ الصَّدْرِ ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ﴾ (النسائي برقم ۵۴۶۹)

ژباړه: يا الله! له بخيلۍ، بې زړه توبه، له بېكاره عمره، د سينه (زړه او نفس) له فساده او د قبر له عذابه تا ته پناه دروړم.

121. ﴿اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي حُبَّكَ ، وَحُبَّ مَنْ يَنْفَعُنِي حُبُّهُ عِنْدَكَ ، اللَّهُمَّ مَا رَزَقْتَنِي مِمَّا أَحَبُّ فَاجْعَلْهُ قُوَّةً لِي فِيمَا أُحِبُّ ،

اللَّهُمَّ مَا زَوَيْتَ عَنِّي مِمَّا أَحَبُّ فَاجْعَلْهُ فَرَاغًا لِي فِيمَا أُحِبُّ﴾ (أخرجه الترمذي، برقم ۳۴۹۱)

ژباړه: یا الله! په ما د خپله مینه ، او د هغو خلکو سره مینه چه ستا په نزد یې دوستي ما ته گټه رسوي پیرزو کړه . یا الله له هغو څیزونو د چه په ما پیرزو کړي او زه ورسره مینه لرم داسې یو قوت راوېښه چه زه پرې هغه اعمال وکړم چه تا ته خوښ دي ، یا الله هغه څیزونه چه ورسره مینه لرم او تا ترې محروم کړی یم ، د هغوی نه شتون راته د هغه کارونو د کولو لپاره موقع وگرځوي چه ته ورسره مینه لري .

122. ﴿اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ، وَمِيكَائِيلَ، وَرَبَّ إِسْرَائِيلَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ حَرِّ النَّارِ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ﴾ (النسائي، ۱۳۴۴)

ژباړه: یا الله! ای د جبریل ، میکایل او اسرافیل (ع)ر به ; زه تا ته د جهنم د اور له گرموالي او د قبر له عذابه پناه دروړم .

123. ﴿اللَّهُمَّ أَلْهِمْنِي رُشْدِي ، وَأَعِزِّنِي مِنْ شَرِّ نَفْسِي﴾ (رواه الترمذي واللفظ له، ۵۱۹۷/۵، برقم ۳۴۸۳، وأخرجه أحمد، ۱۹۷/۲۳، برقم ۱۹۹۹۲)

ژباړه: یا الله! خیر او سعادت مې راته په زړه کې واچوې ، او د نفس له شر نه مې وساتې .

124. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ﴾ (أخرجه النسائي في الكبرى، برقم ۷۸۶۷، وابن ماجه، برقم ۳۸۴۳)

ژباړه: یا الله! له تا نه د گټور علم سوال کوم ، او تا ته له بې گټې علم نه پناه نیسم .

125. ﴿اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ [السَّبْعِ] وَرَبَّ الْأَرْضِ ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ ، فَالِقَ الْحَبِّ

وَالنَّوَى ، وَمُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ ، اللَّهُمَّ أَنْتَ

الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ

فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ ، اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ﴾ (أخرجه مسلم برقم ۲۷۱۳)

ژباړه: یا الله! ای د اوو اسمانونو او ځمکې ربه ، د ستر عرش مالکه ، زمونږ او د ټولو څیزونو پالونکيه ، د تخم او هډوکي

زرغونوکیه ، او د تورات ، انجیل او فرقان نازلونکيه، له تا نه د هر هغه څيز له شر نه پناه غواړم چه تندي (اختيار) یې ستا

په واک کې دی ، یا الله ته اول یې تر تا مخکې څه نشته ، او ته آخر یې او تر تا وروسته څه نشته ، ته (په يقيني دلایلو

سره) ښکاره یې له تا نه زیات بل پورته (واقیعت) نشته ، او ته (د ذات په لحاظ) له (نورو نه) پټ یې له تا نه هیڅ شی

پټ نه دی ، زمونږ پور راته ادا کړه او له غریبي نه مو وساته .

126. ﴿اللَّهُمَّ جَنِّبْنِي مُنْكَرَاتِ الْأَخْلَاقِ، وَالْأَهْوَاءِ، وَالْأَعْمَالِ، وَالْأَدْوَاءِ﴾ (أخرجه الطبراني في المعجم الكبير، ۱۹/۱۹ برقم ۳۶)

ژباړه: یا الله! له بیکاره اخلاقو ، نفسي او شهواني غوښتنو، بدو عملونو او خرابو مرضونو نه مې وساته .

127. ﴿اللَّهُمَّ قَنِّعْنِي بِمَا رَزَقْتَنِي ، وَبَارِكْ لِي فِيهِ ، وَاخْلُفْ عَلَيَّ كُلَّ غَائِبَةٍ لِي بِخَيْرٍ﴾ (أخرجه الحاكم، ۵۳۲/۱، والبيهقي، ۱۰۸۴)

ژباړه: یا الله! په راکړل شوې روزي د قناعت را په برخه کړه ، او پکې برکت واچوه ، او هغه څه چه زما په اړه له تاسره

خوندي دي هغه راته له خیره ډک وگرځوه .

128. ﴿اللَّهُمَّ حَاسِبْنِي حِسَابًا يَسِيرًا﴾ (رواه أحمد، ۴۸/۶، والحاكم، ۲۵۵/۱)

ژباړه: یا الله! له ما سره حساب وکړه په اسانه حساب کولو سره .

129. ﴿اللَّهُمَّ أَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِنَا ، وَأَصْلِحْ ذَاتَ بَيْنِنَا ، وَاهْدِنَا سُبُلَ السَّلَامِ ، وَنَجِّنَا مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ، وَجَنِّبْنَا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ ، وَبَارِكْ لَنَا فِي أَسْمَاعِنَا ، وَأَبْصَارِنَا ، وَقُلُوبِنَا ، وَأَزْوَاجِنَا ، وَذُرِّيَّاتِنَا ، وَثُبِّ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ، وَاجْعَلْنَا شَاكِرِينَ لِنِعْمِكَ مُثْنِينَ بِهَا عَلَيْكَ ، قَابِلِينَ لَهَا ، وَأَتِمِّمَهَا عَلَيْنَا ﴾ (أخرجه أبو داود، برقم ٩٦٩، والحاكم، واللفظ له ٢٦٥/١)

ژباړه: يا الله! په زړونو کې مو يو بل ته مينه واچوه، او زمونږ په منځ کې سوله راوړه، مونږ ته د سلامتيا لارې وښايه، له تيارو نه مو د رڼا خواته وباسه، او مونږ له ظاهري او باطني بې حيايي نه وژغوره، زمونږ په ليدلو، اوريدلو، زړونو، ميرمنو او کورنيو کې برکت واچوه، زمونږ توبه قبوله کړه په يقيني ډول ته توبه قبولونکی او مهربانه يې، او مونږ ستا د نعمت شکر گذاره (بنده کان) جوړ کړه، د هغو ياده ونکې او اعتراف کونکی مو وگرځوه، او خپل نعمت د را باندې تمام کړه.

130. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ الْمَسْأَلَةِ ، وَخَيْرَ الدُّعَاءِ ، وَخَيْرَ النَّجَاحِ وَخَيْرَ الْعَمَلِ ، وَخَيْرَ الثَّوَابِ ، وَخَيْرَ الْحَيَاةِ ، وَخَيْرَ الْمَمَاتِ ، وَثَبَّتْنِي وَثَقَّلَ مَوَازِينِي ، وَحَقَّقَ إِيْمَانِي ، وَارْفَعْ دَرَجَاتِي وَتَقَبَّلْ صَلَاتِي ، وَاعْفِرْ خَطِيئَتِي ، وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَا مِنَ الْجَنَّةِ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فَوَاتِحَ الْخَيْرِ ، وَخَوَاتِمَهُ ، وَجَوَامِعَهُ ، وَأَوَّلَهُ ، وَظَاهِرَهُ ، وَبَاطِنَهُ ، وَالدَّرَجَاتِ الْعُلَا مِنَ الْجَنَّةِ آمِينَ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا آتَى ، وَخَيْرَ مَا أَفْعَلُ ، وَخَيْرَ مَا أَعْمَلُ وَخَيْرَ مَا بَطَّنَ ، وَخَيْرَ مَا ظَهَرَ وَالدَّرَجَاتِ الْعُلَا مِنَ الْجَنَّةِ آمِينَ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَرْفَعَ ذِكْرِي ، وَتَضَعَ وِزْرِي ، وَتُصَلِّحَ أَمْرِي ، وَتُطَهِّرَ قَلْبِي ، وَتُحْصِنَ فَرْجِي ، وَتُنَوِّرَ قَلْبِي ، وَتَغْفِرَ لِي ذَنْبِي وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَا مِنَ الْجَنَّةِ آمِينَ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُبَارِكَ فِي نَفْسِي ، وَفِي سَمْعِي ، وَفِي بَصَرِي ، وَفِي رُوحِي ، وَفِي خَلْقِي ، وَفِي خُلُقِي ، وَفِي أَهْلِي ، وَفِي مَحْيَايَ ، وَفِي مَمَاتِي ، وَفِي عَمَلِي ، فَتَقَبَّلْ حَسَنَاتِي ، وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَا مِنَ الْجَنَّةِ ، آمِينَ ﴾ (الحاكم عن أم سلمة مرفوعاً، ٥٢٠/١، والبيهقي في الدعوات، برقم ٢٢٥)

ژباړه: يا الله! زه له تا نه سوال کوم د دعا غوښتلو د غوره طريقې، او له تا نه د غوري دعا، بهترينې کاميابي، غوره عمل، لوړ اجر، ښکلی ژوند او عزتمند مرگ سوال کوم، (يا الله) ما (د په خپل دين) ثابت قدمه کړه او زما تلې (د ميزان) درنې کړه، زما ايمان محکم کړه، زما درجات اوچت کړه، زما لمونځ قبول کړه او گناهونو مې راته وښه، او (يا الله) له تا نه د جنت د لوړو درجو سوال کوم، يا الله! زه له تا نه د خير شروع پيلونکو، د خير سرته رسونکو، د خير د راټولونکو د خير اول، د خير آخر، ښکاره خير او پټ خير او د جنت اوچت درجات غواړم. آمين، يا الله زه له تا نه هغه خير غواړم کوم ته چه راتگ کوم، او زه يې (يو ځل کوم) او د خير د هغه عمل چه زه يې (هميشه) کوم، او د هغه عمل خير چه پټ وي او هغه چه ښکاره وي او د جنت د اوچتو درجو سوال درنه کوم، (آمين). يا الله! زه له تا نه سوال کوم چه زما ياد اوچت کړه، زما بوج لرې کړه، چارې مې برابرې کړه، زړه مې پاک کړه، د عورت ساتنه مې وکړه، زړه مې روښانه کړه، گناه مې راته وښه او (يا الله) له تا نه د جنت د لوړو درجو (ته درسيډو) سوال کوم، (آمين)، يا الله! له تا نه سوال کوم چه زما په نفس، غوړونو، سترگو، روح، خيره، اخلاقو، کورنۍ، ژوند، مرگ او عمل کې برکت واچوه، نیک اعمال مې قبول کړه. او (يا الله) له تا نه د جنت لوړو درجو (ته درسيډو) سوال کوم، (آمين).

131. ﴿اللَّهُمَّ اعِنَّا عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ﴾ (أخرجه أحمد، ٢٩٩/٢، والحاكم، ٤٩٩/١)

ژباړه: يا الله! ستا د يادولو، ستا د شکر ويستلو او ستا د نښايسته بنده گي کولو توفيق راکړه .

132. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيمَانًا لَا يَزِيدُنِي غَرَبًا وَلَا يَنْفِدُنِي مَرَأْفَةً مُحَمَّدٍ ﷺ فِي أَعْلَى جَنَّةِ

الْخُلْدِ﴾ (ابن حبان (موارد)، ص ٦٠٤، برقم ٢٤٣٦)

ژباړه: يا الله! د داسې ايمان سوال در نه کوم چه کفر ته پکې بيرته گرځيدل نه وي، داسې نعمتونه در را باندې پيرزو کړه چه نه ختميري، او (زما ربه) له رسول الله صلى الله عليه وسلم سره په لوړو، تل پاتې جنتونو کې د ملتيا سعادت راوېښه .

133. ﴿اللَّهُمَّ قِنِي شَرَّ نَفْسِي، وَاعْزِمْ لِي عَلَى أَرْشِدِ أَمْرِي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَخْطَأْتُ

، وَمَا عَمَدْتُ، وَمَا عَلِمْتُ، وَمَا جَهَلْتُ﴾ (النسائي في الكبرى، ٢٤٦/٦، برقم ١٠٨٣٠، والحاكم، ٥١٠/١، أحمد، ٤٤٤/٤)

ژباړه: يا الله! د خپل نفس له شر نه مې وژغوره، او ما ته د نيکو کارونو د کولو پوخ همت راکړه، يا الله (د هغو گناهونو بښنه راته وکړه) چه په پټه مې کړي په ښکاره مې کړي، چه په خطا سره مې کړي، چه قصداً مې کړي، هغه چه مې له پوهې سره کړي او هغه مې چه په ناپوهي کړي .

134. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ، وَغَلَبَةِ العَدُوِّ، وَشَمَاتَةِ الأَعْدَاءِ﴾ (أخرجه النسائي، برقم ٥٤٧٥، وأحمد ١٧٣/٢)

ژباړه: يا الله! د پور له زياتوالي، د دښمن له غلبې او په حال و ورغ مې د بښمنانو له خوشالي نه تاته پناه دروړم.

135. ﴿اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي وَعَافِنِي أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ ضَيْقِ المَقَامِ يَوْمَ القِيَامَةِ﴾ (النسائي، برقم ١٦١٧)

ژباړه: يا الله! گناهونه مې راته وېښه، لارښونه راته وکړه او له ناروغيو او بلاگانو نه مې وساته، (او يا) الله (تا) ته د قيامت د ورځې د ځای له تنگوالي نه پناه دروړم .

136. ﴿اللَّهُمَّ مَتَّعْنِي بِسَمْعِي، وَبَصْرِي، وَاجْعَلْهَا الوَارِثَ مِنِّي، وَأَنْصُرْنِي عَلَى مَنْ يَظْلِمُنِي، وَخُذْ مِنْهُ

بِئَارِي﴾ (الترمذي، ٣٦٨١)

ژباړه: يا الله! د اوريدو او ليدو له راکړو نعمتونو نه مې گټه راته رسوه او تر آخره مې ترې مه محروموه، او (يا الله) چا چه په ما ظلم کړی د هغه په وړاندې مې مرسته وکړه او زما غچ او انتقام ترې واخله .

137. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَيْشَةً نَقِيَّةً، وَمِيتَةً سَوِيَّةً، وَمَرَدًّا غَيْرَ مَحْزٍ وَلَا فَاضِحٍ﴾ (أخرجه الحاكم، ٥٤٧/١، والطبراني، ١٤٣٥)

ژباړه: يا الله! له تا نه د پاک ژوند او عزتمند مرگ دعا غواړم، او ستا خواته دداسې درگرځيدو سوال کوم چه نه سپک او نه رسوا شم.

138. ﴿اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي [وَاجْبُرْنِي، وَارْفَعْنِي]﴾ (مسلم، ٢٦٩٦، أبي داود، ٨٥٠)

ژباړه: يا الله! بښنه راته وکړې، په ما رحم وکړې، هدايت راته وکړې، کمی مې پوره کړې، عافيت راته نصيب کړې او مقام مې اوچت کړې .

139. ﴿اللَّهُمَّ أَحْسَنْتَ خَلْقِي فَأَحْسِنْ خُلُقِي﴾ (أخرجه أحمد، ٦٨/٦، و١٥٥، و٤٠٣/١، وابن حبان (٢٤٢٣، موارد)، والطيبالي، ٣٧٤، ومسند أبي يعلى، ٥٠٧٥)

ژباړه: يا الله! لکه څرنگه د چه زما شکل او صورت ښکلی پيدا کړی، همداسې مې اخلاق هم ښايسته کړه .

140. ﴿اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ ، اللَّهُمَّ لَا قَابِضَ لِمَا بَسَطْتَ ، وَلَا بَاسِطَ لِمَا قَبَضْتَ ، وَلَا هَادِيَ لِمَنْ أَضَلَّتْ ، وَلَا مُضِلَّ لِمَنْ هَدَيْتَ ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ ، وَلَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ ، وَلَا مُقَرَّبَ لِمَا بَاعَدْتَ وَلَا مُبَاعِدَ لِمَا قَرَّبْتَ ، اللَّهُمَّ ابْسُطْ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ ، وَرَحْمَتِكَ ، وَفَضْلِكَ ، وَرِزْقِكَ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّعِيمَ الْمُقِيمَ الَّذِي لَا يَحُولُ وَلَا يَزُولُ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّعِيمَ يَوْمَ الْعَيْلَةِ ، وَالْأَمْنِ يَوْمَ الْخَوْفِ ، اللَّهُمَّ إِنِّي عَائِدُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا أَعْطَيْتَنَا وَشَرِّ مَا مَنَعْتَنَا ، اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيْنَا الْإِيمَانَ وَزَيِّنْهُ فِي قُلُوبِنَا ، وَكَرِّهْ إِلَيْنَا الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ ، وَاجْعَلْنَا مِنَ الرَّاشِدِينَ ، اللَّهُمَّ تَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ ، وَأَحْيِنَا مُسْلِمِينَ ، وَأَلْحِقْنَا بِالصَّالِحِينَ غَيْرَ خَزَايَا وَلَا مَفْتُونِينَ ، اللَّهُمَّ قَاتِلِ الْكُفْرَةَ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ رُسُلَكَ ، وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِكَ وَاجْعَلْ عَلَيْهِمْ رِجْزَكَ وَعَذَابَكَ ، اللَّهُمَّ قَاتِلِ كُفْرَةَ الَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ إِلَهَ الْحَقِّ [آمِينَ]﴾ (أحمد ١٥٤٩٢ و البخاري ٦٩٩)

ژباړه: يا الله! ټول حمدونه او ثناوې ستا لپاره دي ، يا الله هغه چه تا خواره كړي د هغو بېرته راټولونكي او هغه چه تا را ټول كړي د هغه بېرته خورونكي نشته ، هغه چه تا گمراه كړي څوك يې هدايت كولى نشي ، او هغه د چه هدايت كړي څوك يې بې لارې كولى نشي ، هغه د چه محروم كړي څوك څه وركولى نشي ، او هغوى ته چه د وركړه كړې څوك يې ترې اخيستلى نشي . هغه د چه (له خپل درباره) رټلي د هغو څوك نږدې كونكي نشته هغه د چه نږدې كړي څوك يې لرې كولى نشي ، يا الله په مونږ د خپل برکتونه ، رحمتونه ، مهربانى او روزي خوره كړه ، يا الله ستا هغه تل پاتې نعمتونه درنه غواړو چه نه بدلون مومي او نه پاى لري ، يا الله د بې وزلى په ورځ دې د نعمت، او د ويري په ورځ دې د امن سوال درنه كوم ، يا الله د هغه څه له شر نه د چه راكړي او يا د ترې محروم كړى يم تا ته پناه نيسم ، يا الله له ايمان سره مينه راكړه او هغه راته په زړه پورى وگرځوه ، او له كفر ، گناهونو او سركشيو نه مو زړونه تور كړه او مونږ له ليار موندنكو نه وگرځوه ، يا الله مونږ ته د مسلمانانو مرگ نصيب كړه او بېرته مو د مسلمانانو په ټولې كې راژوندي كړه او (د قيامت په ورځ مو) له هغو نيكو خلكو سره يوځاى كړه چه نه سپك شوي او نه په فتنو كې لويدلي وي ، يا الله هغه كفار مړه كړه چه ستا رسولان يې دروغجن گڼلي ، او ستا له لارې خلك اړوي او په هغوى د خپل آفت او عذاب نازل كړه ، يا الله اى په حق خدايه هغه كفار تباه كړه چه كتاب وركړل شوى . [آمِينَ]

141. ﴿اللَّهُمَّ زِدْنَا وَلَا تَنْقُصْنَا ، وَأَكْرِمْنَا وَلَا تُهِنَّا ، وَأَعْظِمْنَا وَلَا تَحْرِمْنَا ، وَآثِرْنَا وَلَا تُؤْثِرْ عَلَيْنَا وَأَرْضِنَا وَارْضَ عَنَّا﴾ (الترمذي برقم ، ٣١٧٣)

ژباړه: يا الله! (پر) مونږ (د نعمتونه) زيات كړه او له مونږ نه يې مه كموه ، مونږ عزتمند كړه او مه مو سپكوه ، په مونږ خپله لورينه وكړه او مونږ مه محرومه ، مونږ تر نورو غوره كړه او نورو ته په مونږ ترجيح مه وركوه ، له مونږ نه راضي شه ، او مونږ هم راضي (خوشاله) كړه .

142. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْفِرْدَوْسَ أَعْلَى الْجَنَّةِ﴾ (مأخوذ من قول النبي ص (... فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَاسْأَلُوهُ الْفِرْدَوْسَ... البخاري، برقم ٢٧٩٠، ورقم ٧٤٢٣)

ژباړه: يا الله! له تا نه د تر ټولو غوره جنت ، فردوس سوال كوم.

143. ﴿اللَّهُمَّ بِعِلْمِكَ الْغَيْبِ ، وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخُلُقِ ، أَحْيِنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي ، وَتَوَفَّنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَشْيَتِكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي الرِّضَا وَالْغَضَبِ ، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْغِنَى وَالْفَقْرِ ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيمًا لَا يَنْفَدُ ، وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقَطِعُ ، وَأَسْأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ ، وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ ، وَأَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ ، وَالشُّوقَ إِلَى لِقَائِكَ ، فِي غَيْرِ ضَرَاءٍ مُضِرَّةٍ ، وَلَا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ ، اللَّهُمَّ زَيْنًا بَرِيئَةً الْإِيمَانِ ، وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ ﴾ (النسائي، برقم ۱۳۰۵ ، وأحمد، ۲۶۴/۴)

ژباړه: يا الله! ستا د غيبو په علم او په مخلوق دې د برلاسي په وسيله (له تا نه سوال كوم) چه ما تر هغو ژوندي وساته چه ته پوهيږي ژوند زما په خير ده ، او هغه وخت مې مړ كړه چه پوهيږي مرگ را ته بهتره ده ، يا الله! زه له تا نه په پتو او بڼكاره حالتونه كې د ويري سوال كوم ، يا الله له تا نه په خوښي او غوسه كې د حق ويلو توفيق غواړم. او له تا نه په مالداري او غريبي دواړو كې د ميانه روى سوال كوم ، او له تا نه د (جنت) د (هغو) نعمتونو غوښتنه كوم چه هيڅ ختميدا نه لري ، او ستا نه د سترگو (هغه) يخوالى غواړم چه نه پرې كيږي ، او له تا نه ستا په هرې فيصلې باندي د رضا كيدو سوال كوم ، او له تانه له مرگه وروسته د خوشاله ژوند سوال كوم ، او له تا نه ستا د مبارك مخ د ليدلو د لذت اخيستو او له تا سره د ملاقات د مينې سوال كوم ، يا الله له داسې يو مشكل سره مې مه مخامخ كوه چه تاوان راته ورسوي او يا د په داسې امتحان كې پريوزم چه گمراه مې كړي ، يا الله ته مو د ايمان په بڼكلا ښايسته كړه او مونږ نه لارښودونكي او لار ښودل شوي (مؤمنان) جوړ كړه .

144. ﴿اللَّهُمَّ ثَبِّتْنِي وَاجْعَلْنِي هَادِيًا مَهْدِيًا﴾ (دَلَّ عَلَيْهِ دَعَاءُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِحَرِيرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ . انظر: البخاري، برقم ۶۳۳۳ ، وكذلك بأرقام ۳۰۲۰، ۳۰۳۶)

ژباړه: يا الله! ما دې د دين په لاره كې ثابته قدمه ولره ، او ما هدايت كونكي (چه نور ستا د دين لارې ته راوبلم) او هدايت شوى (چه خپله هم ستا په لار برابر وم) جوړ كړه .

145. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّبَاتَ فِي الْأَمْرِ، وَالْعَزِيمَةَ عَلَى الرَّشْدِ ، وَأَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ ، وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ ، وَأَسْأَلُكَ شُكْرَ نِعْمَتِكَ، وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ قَلْبًا سَلِيمًا، وَلِسَانًا صَادِقًا، وَأَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا تَعْلَمُ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا تَعْلَمُ ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا تَعْلَمُ ، إِنَّكَ أَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ﴾ (أحمد، ۳۳۸/۲۸، برقم ۱۷۱۱۴، و ۳۵۶/۲۸، برقم ۱۷۱۳۳)

ژباړه: يا الله! له تا نه په اسلام د ثابت قدمي او د نيكي كولو د قوي ارادي سوال كوم ، او (يا الله) له تا نه ستا د نعمتونو د شكر ويستو او ښه عبادت كولو توفيق غواړم ، او له تا نه د روغ زړه او رښتيني ژبې سوال كوم ، (يا الله) له تا نه د هغو ښيگنو دعا غواړم چه ته پرې پوهيږي او له هغو ټولو بديو نه پناه غواړم چه تا ته معلومي دي ، او (يا الله) د هغو گناهونو بښنه درنه غواړم چه ته پرې خبر يې ، يقيناً ته په پتو خيزونو ډير پوه يې .

146. ﴿اللَّهُمَّ جَدِّدِ الْإِيمَانَ فِي قَلْبِي﴾ (مقتبس من حديث عبد الله بن عمر رضي الله عنهما)، الحاكم، ۴/۱، وقال الهيثمي في مجمع الزوائد، ۵۲/۱)

ژباړه: يا الله! ايمان مې په زړه كې تجديد (بيا جوړ) كړه.

147. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ صَلَاةٍ لَا تَنْفَعُ﴾ (أبو داود، برقم ١٥٤٩)

ژباړه: يا الله! له هغه لمانځه او دعا نه چه راته گټه نه رسوي تاته پناه دروړم.

148. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَارِ السُّوءِ ، وَمِنْ زَوْجِ تُشَيَّبِي قَبْلَ الْمَشِيْبِ ، وَمِنْ وَلَدٍ يَكُونُ عَلَيَّ رَبًّا

، وَمِنْ مَالٍ يَكُونُ عَلَيَّ عَذَابًا ، وَمِنْ خَلِيلٍ مَّاكِرٍ عَيْنُهُ تَرَانِي ، وَقَلْبُهُ يَرُعَانِي ، إِنْ رَأَى حَسَنَةً دَفَنَهَا

وَإِذَا رَأَى سَيِّئَةً أَذَاعَهَا﴾ (الطبراني في الدعاء، ٣/ ١٤٢٥ برقم ١٣٣٩)

ژباړه: يا الله! تا ته پناه دروړم له ناکاره گاونډي نه ، له هغې ښځې نه چه له بوداوالي مې مخکې بودا کړي ، له هغه بچي

نه چه په ما امر کونکی جوړ شي ، له هغه مال نه چه ما باندې عذاب جوړ شي او له هغه مکار دوست نه چه سترگې ما ته

وي او زړه يې راته په تاک کې وي ، کله چه زما نيکی ويني نو سترگي پرې پټوي او کله چه مې بدی ويني نو هغه (خلکو)

ته ښکاره کوي .

149. ﴿اللَّهُمَّ لَا تُخْزِنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ (أحمد في المسند، ٢٩/ ٥٩٦، برقم ١٨٠٥٦ ، وأخرجه الطبراني في المعجم الكبير، ٣/ ٢٠، برقم ٢٥٢٤)

ژباړه: يا الله! د قيامت په ورځ مې مه رسوا کوه .

150. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْمَعَاْفَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ (ابن ماجه، برقم ٣٨٥١)

ژباړه: يا الله! له تا نه سوال کوم چه په دنيا او آخرت کې مې د خلکو له ضرر او احتياجه او خلک زما له ضرر او احتياجه

وساته .

151. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ وَعَمَلٍ لَا يُرْفَعُ وَقَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَقَوْلٍ لَا يُسْمَعُ﴾ (ابن حبان، ٢٤٤٠)

ژباړه: يا الله! تا ته پناه نيسم له هغه علم نه چه راته گټه نه رسوي ، له هغه عمل نه چه ستا خواته نه پورته كيږي ، له هغه

زړه نه چه له تا نه ويږه پکې نه وي او له هغه ذکر او دعا چه قبليري نه .

152. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ اِهْمَمِّ وَالْحُزْنِ ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ ، وَضَلَعِ الدِّينِ ،

وَعَلْبَةِ الرَّجَالِ﴾ (البخاري، ٦٣٦٣)

ژباړه: يا الله! په تا سره د پريشانۍ ، غم ، کمزورۍ ، لټۍ ، بخل ، بزدلی د پور له بوجه او د خلکو له غلبې نه پناه نيسم .

153. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفِتَنِ مَا ظَهَرَ

مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ﴾ (مسلم، برقم ٢٨٦٧)

ژباړه: يا الله! تا ته د جهنم له اور نه پناه نيسم ، او له تا نه پناه غواړم د قبر له عذابه ، او تا ته پناه نيسم له فتنو نه که

هغه پټې او يا ښکاره دي ، او له تا نه پناه غواړم د دجال له فتنې نه .

154. ﴿اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَوْقَ كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِكَ مِنَ النَّاسِ ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي ، وَأَدْخِلْنِي

يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُدْخَلًا كَرِيمًا﴾ (البخاري، برقم ٤٣٢٢٣ ، ومسلم، برقم ٢٤٩٨ ، وهو مقتبس من دعاء النبي ص لعبيد أبي عامر، و لأبي بردة رضی الله عنهم)

ژباړه: يا الله! بښنه راته وکړه ، يا الله د قيامت په ورځ مې له ډيرو خلکو لوړه مرتبه نصيب کړه ، يا الله گناه مې راته وښه

، او د قيامت په ورځ مې د عزت ځای (جنت) ته داخل کړه .

155. {اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ شَهَادَةً فِي سَبِيلِكَ} (مسلم، ۱۹۰۹، مقتبس من قوله ص: (مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ بَلَّغَهُ اللَّهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ، وَإِنْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ)

ژباړه: يا الله! له تا نه ستا په لاره کې د شهادت سوال کوم .

156. {اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أُعْطِيتَ وَقِنِي شَرَّ

مَا قَضَيْتَ فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ، وَإِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، وَلَا يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ، تَبَارَكَتَ رَبَّنَا

وَتَعَالَيْتَ} (أحمد في المسند، ۳/۲۴۹، ۱۷۲۳)

ژباړه: يا الله! د هغو کسانو له ډلې چې تا ورته هدايت کړی ما ته هم هدايت وکړه، او د هغو کسانو په جمله کې چې تا ورته عافيت ورکړی ما ته هم عافيت وکړه، او د هغو کسانو په جمله کې چې تا محفوظ کړې ما هم محفوظ کړه، او څه د چې راکړي برکت پکې واچوه، او څه چې تا فيصله کړي د هغو له شره مې وساته ځکه همدا ته فيصله کونکی يې او ستا د حکم څوک دفعه کونکی نشته، په رښتيا چې ته له چا سره دوستي وکړې هغه به خوار نشي، او له چا سره چې دښمني وکړې هغه به عزتمند نه شي، ته مبارک ذات او د لويي څښتن يې زموږ پروردگاره!

157. {رَبِّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ} (مسلم، برقم ۲۱۴)

ژباړه: يا الله! د قيامت په ورځ مې د گناه بښنه راته وکړه .

158. {أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الْحَيُّ الْقَيُّومُ، وَأَتُوبُ إِلَيْهِ} (الترمذي، برقم ۳۵۷۷)

ژباړه: له هغو لوی او عظمت لرونکی الله نه بښنه غواړم چې بې له هغه نه بل د عبادت وړ معبود نشته، تل ژوندی دی، (د کایناتو) تدبير کونکی دی، او زه هغه ته توبه وباسم .

159. {اللَّهُمَّ أَحْيِنِي عَلَى سُنَّةِ نَبِيِّكَ ﷺ وَتَوَفَّنِي عَلَى مِلَّةِ وَأَعْزِزْنِي مِنْ مُضَلَّاتِ الْفِتَنِ} (أخرجه البيهقي ۹۵/۵)

ژباړه: يا الله! ستا د نبی صلی الله عليه وسلم د سنتو مطابق ژوند مې نصیب کړه، او د هغه د امتي مرگ راکړه، او له گمراه کونکو فتنو نه مې وساته .

160. {اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَأَذْهَبْ غَيْظَ قَلْبِي، وَأَعْزِزْنِي مِنْ مُضَلَّاتِ الْفِتَنِ} (أخرجه ابن السني، برقم ۴۵۷)

ژباړه: يا الله! گناه مې راته وښه، د زړه غوسه مې بهر کړه، او له گمراه کونکو فتنو نه مې وساته .

161. {أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ، مِنْ غَضَبِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُونِ} (ابوداود: 3839)

ژباړه: د الله په پوره کلمو: د هغه له غوسې، د هغه بنده گانو له شر او د شيطانانو له وسوسو او حاضریدلو نه پناه غواړم.

162. {اللَّهُمَّ مَتَّعْنِي بِسَمْعِي، وَبَصْرِي، وَاجْعَلْهُمَا الْوَارِثَ مِنِّي، وَأَنْصُرْنِي عَلَى عَدُوِّي، وَارِنِي مِنْهُ ثَأْرِي}

(صحیح الادب المفرد: 650)

ژباړه: يا الله! د اوریدو او لیدو له راکړو نعمتونو نه مې گټه راته رسوه او تر آخره مې ترې مه محروموه، او د ښمن په مقابله کې مې مرسته وکړه او له هغه مې غچ او انتقام راباندې وگوره .

163. {سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، إِنِّي قَدْ ظَلَمْتُ نَفْسِي فَأَغْفِرْ لِي ذُنُوبِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ} (ابوداود: 2602)

ژباړه: (يا الله) پاکې ده تا لره نشته بل لایق د عبادت مگر ته يې، ما پخپل ځان ظلم کړی نو ما ته مې د گناهونو بښنه وکړې، چې بې له تا نه څوک گناه نشي بښلای .

164. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ صِحَّةً فِي إِيْمَانٍ، وَإِيْمَانًا فِي حُسْنِ خُلُقٍ، وَنَجَاحًا يَتَّبِعُهُ فَلَاحٌ، وَرَحْمَةً مِنْكَ وَعَافِيَةً، وَمَغْفِرَةً

مِنْكَ وَرِضْوَانًا﴾ (المستدرک 1962 . المعجم الكبير رقم : 717)

ژباړه: (يا الله) زه له تا نه د ايمان په حالت کې صحت غواړم او په نښايسته اخلاقو کې ايمان او داسې کاميابې چه په هغې پسې د مقصد پوره والی وي او له تا نه د عافيت ، بښنې او راضي کيدو سوال کوم .

165. ﴿اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَظَلَمْنَا وَهَزَلْنَا وَجَدْنَا وَعَمَدْنَا وَكُلُّ ذَلِكَ عِنْدَنَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلْبَةِ الدِّينِ

وَعَلْبَةِ الْعِبَادِ وَشَتَاةِ الْأَعْدَاءِ﴾ (المستدرک 1959 . الطبرانی في الدعاء : 1794)

ژباړه: يا الله مونږ ته مو گناهونه ، زیاتې ، زمونږ په رښتیا ، په توفقو او په قصدي ډول د شويو گناهونو بښنه وکړه دا ټولې مونږ کړي ، يا الله د پور او بنده گانو له غلبې او په حال ورځ مې د دښمنانو له خوښی نه تاته پناه در وړم .

166. ﴿اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ ، إِنَّكَ حَمِيدٌ

مَجِيدٌ ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ ، إِنَّكَ

حَمِيدٌ مَجِيدٌ﴾ (البخاري، ۳۳۷۰، مسلم، ۴۰۵)

ژباړه: يا الله پر محمد صلى الله عليه وسلم او د هغه په کورنۍ رحمت وليږه ، لکه په ابراهيم عليه السلام او د ابراهيم عليه السلام په کورنۍ د چه رحمت ليرلي وو . بيشکه ته ستايلى شوى د لوړ شان خاوند يې ، يا الله ! پر محمد صلى الله عليه وسلم او د محمد صلى الله عليه وسلم په کورنۍ برکت نازل کړه ، لکه په ابراهيم عليه السلام او د ابراهيم عليه السلام په کورنۍ د چه نازل کړي وو ، بيشکه ته ستايلى شوى د لوړ شان خاوند يې .

والحمد لله رب العالمين ، كما يليق بجلاله ، وعظيم سلطانه ، اللهم صلِّ وسلِّم على نبينا محمد ،

وعلى آله ، وأصحابه وأتباعه بإحسان إلى يوم الدين.

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**